

Хрещення у Христа

Joe McKinney

ЯКІ БЛАГОСЛОВЕННЯ ОТРИМУЄ ЛЮДИНА, ЯКЩО ПРИЙМАЄ БІБЛІЙНЕ ХРЕЩЕННЯ?

Людина спасається, коли вона хреститься згідно з Писанням. У Новому Завіті є кілька аспектів або способів вираження цього дару спасіння:

1. Спасіння — Марка 16:15-16

«І Він сказав їм: «Ідіть по всьому світу та проповідуйте Євангелію всьому створінню. Хто увірував і охрестився, той спасеться; а той, хто не повірив, буде засуджений».

2. Прощення гріхів — Дії 2:38

«І сказав їм Петро: Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів; і ви отримаєте дар Святого Духа».

3. Прийміть дар Святого Духа — Дії 2:38 вище

4. Гріхи змито — Дії 22:16

«А тепер чого зволікаєш? Устань і охрестись, і змиє гріхи свої, прикликавши ім'я Його».

5. Очищення — Еф. 5:25-27

«... Христос також полюбив Церкву і віддав Себе за неї, щоб освятити її, очистивши водним купівлею зі словом, щоб представити Собі Церкву в усій її славі, не маючи плями й плями. зморшка або щось подібне; але щоб вона була свята й непорочна».

6. Освячення — Еф. 5:26 вище

7. Ачиста совість — 1 Петра 3:21

«І відповідно до цього, хрещення тепер рятує вас—не видалення бруду з тіла, але звернення до Бога за чистою совістю—через воскресіння Ісуса Христа».

8. Позбавляє від тіла гріха — Кол. 2:11, 12

«У Ньому ви також були обрізані обрізанням нерукотворним, у видаленні тіла плоті через обрізання Христа; будучи похований з Ним у хрещенні, в якому ви також воскресли з Ним через віру в дію Бога, Який воскресив Його з мертвих».

9. Воскрес із Христом — Кол. 2:12 вище

10. Народжений знову — Івана 3:3-5

«Ісус відповів і сказав йому: «Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, не може побачити Царства Божого». Никодим сказав йому: «Як може людина народитися, будучи старою? Чи не може він увійти вдруге в утробу своєї матері й народитися?» Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти в Царство Боже».

11. Хрестився в смерть Христа- Римлянам 6:3-6

«Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Ісуса Христа, у смерть Його хрестилися? Тому ми були поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми могли ходити в оновленому житті. Бо якщо ми були з'єднані з Ним подобою Його смерті, то точно будемо також подібними Його воскресінням, знаючи це, що наше старе я було розіп'яте з Ним, щоб наше гріховне тіло було знищено, щоб ми більше не були рабами гріха».

12. Стань Божою дитиною — Гал. 3:26, 27

«Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса. Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися».

13. Зодягніться в Христа — гал. 3:27 вище

14. Увійти в Христа — гал. 3:27 і Римлян 6:3 вище

ПРИМІТКА 1- Фраза «у Христі» або «в Христа» дуже знакова! Коли ми входимо в Христа, ми знаходимося «у Христі», і саме «у Христі» нам дані всі духовні благословення (Єф. 1:3, «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас усяким духовним благословенням у небесах у Христі»).

Рим. 3:24 — «будучи виправданим даром Його благодаттю через відкуплення, яке в Христі Ісусі».

Рим. 6:11 — «Так і вважайте себе мертвими для гріха, а живими для Бога в Христі Ісусі».

Рим. 6:23 — «Бо заплата за гріх — смерть, а дар Божий — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім».

Рим. 8:1 — «Тож нема тепер ніякого осуду тим, хто в Христі Ісусі».

Рим. 12:5 — «Тож ми, численні, — одне тіло в Христі, а окремо один одному члени».

2 Кор. 5:17 — «...Отже, коли хто в Христі, той нове створіння; старі речі відійшли в минуле; ось прийшло нове».

2 Кор. 5:21 — «Того, Хто не відав гріха, Він зробив за нас гріхом, щоб ми стали Божою праведністю в Ньому».

гал. 3:28 — «Нема юдея, ані грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої; бо всі ви одне в Христі Ісусі».

Єф. 1:7 — «У Ньому ми маємо відкуплення Його кров'ю, прощення наших провин, згідно з багатством Його благодаті».

Єф. 1:11 — «У Ньому ми також одержали спадщину».

Єф. 2:6 — «і воскресив нас із Собою, і посадив із Собою на небесах у Христі Ісусі».

Єф. 2:7 — «щоб Він у майбутніх віках показав надзвичайне багатство Своєї благодаті в доброті до нас у Христі Ісусі».

Єф. 2:13 — «А тепер у Христі Ісусі ви, що раніше були далекі, наблизилися кров'ю Христа».

Єф. 3:6 — «що язичники є співспадкоємцями та співчленами тіла та співучасниками обітниці в Христі Ісусі через Євангелію».

Єф. 3:12 — «в Нього ми маємо сміливість і впевненість через віру в Нього».

Філ. 3:9 — «і можу бути знайдений у Ньому, маючи не власну праведність, що походить від Закону, але те, що через віру в Христа, праведність, що походить від Бога на основі віри».

Кол. 2:10 — «і в Ньому ви досягли повноти, і Він голова над усяким пануванням і владою».

1 Сол. 4:16 — «...Бо Сам Господь зійде з неба з наказом, з голосом Архангела та з Божою сурмою; і мертві у Христі воскреснуть першими».

2 Тим. 1:1 — «Павло, апостол Ісуса Христа з волі Божої, згідно з обітницею життя в Христі Ісусі».

2 Тим 1:9 — «що спас нас і покликав святим покликанням не за нашими ділами, але за Своїм наміром і за благодаттю, даною нам у Христі Ісусі від віку».

2 Тим 2:10 — «Тому я терплю все задля вибраних, щоб і вони одержали спасіння в Христі Ісусі, а з ним і вічну славу».

1 Івана 3:5 — «І ви знаєте, що Він з'явився, щоб узяти гріхи; і в Ньому немає гріха».

1 Івана 5:11 — «І це свідчення, що Бог дав нам життя вічне, і це життя в Його Сині».

ПРИМІТКА 2. Часто ставлять такі запитання: «Чи потрібно мені охреститися, щоб отримати спасіння?»
Можливо, було б легше відповісти, якби ми запитали:

«Чи потрібно мені народитися від води і Духа, щоб бути спасеним?»

«Чи потрібно змити мої гріхи, щоб бути спасеним?»

«Чи потрібно мені бути дитиною Бога, щоб бути спасеним?»

«Чи потрібно мені бути «у Христі», щоб бути спасеним?»

Відповідь на всі ці запитання однакова – («так!») – Оскільки саме у Христі даруються всі ці благословення, і ми «хрещені в Христа»; тобто ми входимо в Христа в акті хрещення. Очевидно, що хрещення є необхідним для спасіння грішника! Варто пам'ятати, що акт хрещення не є роботою, яку виконує людина, завдяки якій вона заробляє спасіння. Натомість, як ми побачимо в наступному розділі цього дослідження, це «звернення до Бога за чистою совістю – через воскресіння Ісуса Христа».

Питання

1. Хто ті, що будуть засуджені?
 - ☐ No one as Jesus saves everybody
 - ☐ Those who disobey, do not obey Christ and His message of redemption
2. Хто не побачить Царства Божого?
 - ☐ Jews
 - ☐ The blind
 - ☐ Those who are not born again
3. Покаяний віруючий, який охрестився в Ісуса Христа, був охрещений у Його смерть.
 - ☐ True
 - ☐ False
4. Усі у Христі були благословенні всіма духовними благословеннями
 - ☐ True
 - ☐ False
5. Що потрібно зробити, щоб врятуватися
 - ☐ Be baptized into Christ's
 - ☐ Be born of the water and Spirit
 - ☐ Have their sins washed away
 - ☐ Be a child of God

- ☐ Be in Christ
- ☐ All the above

ЧИ ПОВИННА ЛЮДИНА РОЗУМІТИ, ЩО ЇЇ ГРІХИ ПРОЩАЮТЬСЯ, ЯК ВОНА ХРЕСТИТЬСЯ?

Я вважаю, що відповідь так, він робить. Ось чому:

Урок 2

1. Під час хрещення грішник волає до Бога, щоб Він врятував його

- а. Дії 22:16 — «А тепер чого зволікаєш? Устань і охрестись, і змиє гріхи свої, прикликавши ім'я **Його**». Цей уривок показує, що ми хрестимося, щоб змити наші гріхи, і в цій дії хрещення ми призиваємо ім'я Господа. Прикликати ім'я Господа означає закликати Його до дії. (Див. Призивати ім'я Господа, сторінка 13).

Питання: До чого ми закликаємо Господа під час хрещення?

Відповідь: Щоб врятувати нас! Щоб змити наші гріхи!

Але що, якщо ми не відчуваємо потреби в спасінні, тому що ми не думаємо, що Ісус спасає, або ми не думаємо, що ми заблукали, або ми насправді не знаємо, що ми робимо, або тому, що ми думаємо, що ми вже збережено?

В цьому випадку, як ми могли закликати Господа врятувати нас у хрещенні? Якби ми не відчували потреби в спасінні, ми не могли б закликати Господа врятувати нас! Справжнє, біблійне, хрещення — це акт, у якому ми просимо Господа врятувати нас від наших гріхів!

Це не означає, що для того, щоб хрещення людини було дійсним, вона повинна сказати вголос такі слова, як: «Господи, спаси мене від гріхів моїх». Радше це означає, що ми хрестимося з цією метою.

- б. 1 Петра 3: 21 — «Відповідно до цього (вісім душ, врятованих водою в Ноевому ковчезі), хрещення тепер рятує вас — не видалення бруду з тіла, а звернення до Бога за чистою совістю — через воскресіння Ісуса. Христос».

Хрещення, за Петром, не є зовнішнім очищенням фізичного тіла від бруду. Натомість хрещення, яке спасає нас, є «проханням до Бога чистого сумління». Це молитва (звернення, прохання, прохання) до Бога, щоб Він очистив нашу винну душу від вини гріха. Це та сама думка, висловлена вище в Діях 22:16.

Зверніть увагу, як різні перекладачі передають цю фразу в 1 Петра 3:21:

«Хрещення — це...

- звернення до Бога за чистою совістю” — НАНБ
- звернення до Бога за чистою совістю» — RSV, NRSV
- звернення до Бога за чистою совістю» — ESV
- **роблячи вас вільним** від почуття гріха перед Богом» — Basic English
- **молитва** за чисте сумління перед Богом» — Моффат (1935)
- звернення до Бога [або за] чистою совістю” — New Living Translation
- [] вимога перед Богом чистого сумління” — Дарбі

- прагнення чистого сумління після Бога» – Веймут
- прохання чистого сумління в Бога» – Новий Завіт Вікліфа
- питання чистого сумління щодо Бога» – Літерал Янга
- допит чистого сумління перед Богом» – ASV
- [забезпечуючи вам] відповідь із чистим і чистим сумлінням (внутрішньою чистотою та миром) перед Богом» – Розширена Біблія
- **питаючи** Бог за чисте серце» – Easy To Read Version
- **роблячи вас вільними від** відчуття гріха перед Богом» – Біблія базовою англійською мовою
- прохання до Бога про чисте сумління»–Ротерем (1897)
- молитва про чисте сумління перед Богом»–Монтгомері (1924)
- **тяга** до чиста совість перед Богом»–Goodspeed (1935)

Деякі інші переклади або парафрази передають цю фразу інакше:

- відповідь чистого сумління перед Богом. NKJV, KJV
- обітниця (або відповідь) чистого сумління перед Богом. NIV
- Це означає звернутися до Бога з чистим сумлінням. Сучасний Англійська версія
- Це означає, що ми врятовані від покарання за гріх і йдемо до Бога молитва серцем, яке каже, що ми праві. Нова версія життя

У новій міжнародній версії це «обіцянка чистого сумління перед Богом», ніби це тому, що ми вже спасенні й маємо чисте сумління, замість того, щоб бути «за» або «до» відпущення гріхів, щоб мати чисте сумління.

Але в більшості інших перекладів воно передається як звернення до Бога з проханням про «очищення», щоб «... більше не знати про гріхи» (Євреям 10:2), відповідно до Дії 2:38, де йдеться про це. як «на відпущення гріхів». Це зробило б хрещення явною молитвою про прощення, без якої, безперечно, саме хрещення не мало б користі.

Здається, це не найлегша фраза для перекладу. Бізлі-Мюррей робить такий коментар: «...спірну фразу можна перекласти або як «молитву до Бога про чисте сумління», або як «обіцяння Богу зберігати чисте сумління».

Згідно з першим тлумаченням, хрещення проголошується зверненням до Бога з боку охрещеного, відповідь на яке звертається через спасительний акт воскреслого Христа; ця особиста взаємодія між віруючим і Його Господом робить [хрещення] тим, чим воно є».

Теологічний словник Нового Завіту (за редакцією Кіттеля в Німеччині, 1935; переклад Бромлі в Америці, 1964): «Молитва до Бога про чисте сумління» (том II, стор. 688), з таким коментарем:

«З огляду на вірш 21, ми повинні очікувати, що за алла піде очищення в духовному сенсі. Таким чином, прохання про чисте сумління слід тлумачити як молитву про відпущення гріхів. ... Відпущення гріхів тісно пов'язане з хрещенням із самого початку (Мк. 1:4 і пар.; Дії 2:38). Це робить ряд інших уривків чудово доречними. По-перше, «чисте сумління» (Дії 23:1) — це «чисте сумління перед Богом і людьми» (Дії 24:16). З іншого боку, це узгоджується з тим, що Ананія, посланий Господом до віруючого і покаянного Савла з Тарсу, сказав йому ще зробити: «встань, охрестися, і змий гріхи свої, прикликавши ім'я Господнє» (Дії 22:16, версія короля Якова; або «прикликання імені його», американська стандартна версія).»

Сказано: «Бо немає різниці між юдеєм і греком, бо той самий Господь є Господом усіх і багатий для всіх, хто кличе Його, бо кожен, хто покличе ім'я Господнє, буде спасений. » (Римлянам 10:12-13). «Призивати ім'я Господа» або «призивати Його» або молитися йому, як робив Степан, коли його побивали камінням, означало «прикликати Господа, кажучи: «Господи Ісусе, прийми дух мій» (Дії 7:59).

Савл з Тарса мав «охриститися», «прикликавши ім'я Господнє», щоб «змити свої гріхи» і таким чином мати «чисте сумління перед Богом». Саме його хрещення, яке було «на» або «на відпущення гріхів», було відкритим проханням про прощення, щоб мати «чисту совість».

Грецьке слово, яке розглядається в 1 Петра 3:21, є іменником *eperotema*, формою дієслова якого є *eperotao*, що означає запитувати; також, згідно з Тайєром, «за вживанням, чужим грекам, звертатися до когось із проханням або вимогою; просити чи вимагати від когось», цитуючи Матвія 16:1. Арндт і Гінгріч також цитують Матвія 16:1 як приклад того, що означає просити когось про щось». Кіттель-Бромлі простежує зміну значення слова, щоб включити (у грецькій койне часів Нового Завіту) останній згаданий сенс, який мав місце в часи LXX (приблизно 250 р. до н. е.). Відповідно, Арндт і Гінгріч визначають *eperotema* як: «1. запитання; 2. прохання, заклик і цитування як приклад «звернення до Бога про чисте сумління» 1 Петра 2:21, відповідно до значної кількості версій, наведених вище, і Кіттеля».

Навіть багато вчених, які не бажають визнавати хрещення «для» або «на відпущення гріхів», визнають, що «відповідь» не є задовільним перекладом грецького дієслова. Але, якщо ні, то це має бути його найбільш ймовірне значення. Мене це найбільше задовольняє з усіх значущих точок зору.

Слово «апелювати», яке використовують NASB, RSV та інші, здається, має більше сенсу, тобто означає, що ми просимо Бога про чисте сумління під час акту хрещення. Це здається очевидним, коли ми читаємо «хрещення тепер рятує нас». Грішники не можуть мати чисте сумління перед спасінням. Ось що насправді означає бути спасеним – отримати прощення наших гріхів. Ми не спасенні, коли «обіцяємо Богові зберігати чисте сумління». Це точніше визначило б покаяння. З іншого боку, коли ми в хрещенні звертаємося до Бога з проханням очистити наше сумління, Він робить саме це – Він спасає нас!

Це не грішник, який каже: «Я обіцяю більше ніколи не грішити!» що його рятує. Скоріше це кричить грішник в акті хрещення «Господи, спаси мене!» що його рятує. Це сенс хрещення.

Це «звернення» є кращим перекладом і підкріплюється порівнянням Євреям 9:13, 14; Римлянам 6:3-6; Дії 22:16 і 1 Петра 3:21.

Євреям 9:13, 14 «Бо коли кров козлів і биків і попіл телиці, що окроплюють тих, хто був осквернений, освячує для очищення тіла, то наскільки більше кров Христа, Який через вічного Духа приніс Себе бездогано Богові в жертву очистити своє сумління від мертвих справ, щоб служити Богові живому?»

Римлянам 6:3 «Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Христа Ісуса, у смерть Його хрестилися?»
Дії 22:16 «Встань і охристися, і змиє гріхи свої, прикликавши ім'я Його».

1 Петра 3:21 «... хрещення тепер рятує вас — не видалення бруду з плоті, а звернення до Бога за чистою совістю — через воскресіння Ісуса Христа».

З них ми бачимо, що наша совість очищена кров'ю Христа, у хрещенні ми контактуємо з Його кров'ю (смертю) і в хрещенні ми взиваємо Господа, щоб Він нас спас. Ці три твердження ідеально збігаються.

Спасіння дається нам у хрещенні, тому що саме в хрещенні ми звертаємося (благаємо, просимо) Бога очистити нашу совість кров'ю Христа.

Якщо особа, яка охрещується, не знає або не вірить в правду про те, що Бог прощає її гріхи (змиває її гріхи, прощає її гріхи, очищає її сумління) у своєму хрещенні, тоді вона, безперечно, не може просити про прощення або благи про це. Його гріхів. Таке нерозуміння робить його хрещення, а не хрещення, про яке йдеться в 1 Петра 3:21, яке хрещення «рятує» його.

Висновок такий: спасіння (прощення гріхів), яке походить від єдності з Богом у Христі, дається, коли наші довірливі серця звертаються до Бога за чистою совістю. Ми робимо це, коли хрестимося. Хрещення — це віра, яка взиває до Бога про спасіння, заснована на смерті Христа на хресті. Хрещення — це біблійна «молитва грішника», яка не обов'язково промовляється, але розуміється та виконується.

в. Колоссянам 2:12 — «поховані з Ним у хрещенні, в якому ви також воскресли з Ним через віру в дію Бога, Який воскресив Його з мертвих».

Воскресіння до нового життя відбувається в, через або за допомогою (грец. dia) нашої віри в дію або дію Бога. По суті, ми довіряємо Богу, щоб він врятував нас у цьому акті хрещення. Зверніть увагу, що в хрещенні це віра в Божу дію. Хрещення – це Божа справа, а не наша.

Коли ми охрещені, ми віримо (довіряємо), що Бог діє. Саме через нашу віру в Його дію Він діє! Щоб наше хрещення було ефективним, ми повинні вірити, що Бог працює, щоб піднести нас до нового життя (врятує нас).

Знову ж таки, це те, що таке хрещення: заклик до Бога врятувати нас і віра в те, що Він це зробить, ґрунтуючись на очищувальній силі Христової крові.

Прикликайте ім'я Господа

Вивчення слова

Називати на ім'я в Господь означає закликати Його до дії. Прочитайте кожен вірш у окремому контексті, і ви помітите, що закликати ім'я Господа означає закликати Бога врятувати, допомогти, благословити, захистити, діяти тощо.

1 Царів 18:24— «Тоді ви покличте ім'я ваших богів, а я покличу ім'я Господа; і Бог, який відповідає вогнем, Він є Бог». І всі люди відповіли та сказали: «Це добра ідея».

2 Царів 5:11 Але Нааман пішов розгніваний і сказав: «Я думав, що він обов'язково вийде до мене, стане та покличе ім'я Господа, Бога свого, помахав рукою над місцем і вилікує мене від моєї прокази.

Псалом 105:1— «О, слава Господу! Призивайте Його ім'я; Сповідуйте про вчинки Його між народами».

Псалом 116:3-4— «Мене обплутали шнури смерті, огорнула мене гробова туга; Мене охопила біда і смуток. Тоді я прикликав ім'я Господнє: «Господи, спаси життя моє!»

Псалом 116:13— (NKJV) «Візьму чашу спасіння, і покличу ім'я Господнє».

Псалом 116:17— (NKJV) «Я принесу Тобі жертву подяки, і покличу ім'я Господнє».

Ісаїя 12:4— «І в той день ти скажеш: «Славить Господа, прикличте ім'я Його». Сповідуйте про вчинки Його між народами; Нехай вони пам'ятають, що Його ім'я величне».

Ісаїя 64:7— «І немає нікого, хто призиває ім'я Твоє, хто збуджується, щоб вхопитися за Тебе; бо Ти сховав лице Своє від нас і віддав нас у владу наших беззаконь».

Плач Єремії 3:55— «Я кликав ім'я Твоє, Господи, із ями найглибшої».

Йоїл 2:32— «І станеться, що кожен, хто покличе ім'я Господнє, буде врятований; Бо на горі Сіон і в Єрусалимі будуть ті, хто врятується».

Софонія 3:9— «Бо тоді дам народам чисті уста, щоб усі вони призивали Ім'я Господнє, щоб служити Йому раме до плеча».

Захарія 13:9— «А третю частину проведу крізь вогонь, очистю їх, як топлять срібло, і випробую їх, як випробовують золото. Вони кликатимуть ім'я Моє, і Я відповім їм. Я скажу: «Вони мій народ», а вони скажуть: «Господь — мій Бог».

Дії 2:21— «І станеться, що кожен, хто покличе ім'я Господнє, буде спасенний».

Дії 9:14— «І тут він має владу від первосвящеників зв'язувати всіх, хто кличе ім'я Твоє».

Дії 9:21— «...Чи це не той, хто в Єрусалимі винищував тих, хто призиває ім'я це, і хто прийшов сюди, щоб привести їх зв'язаними до первосвящеників?»

Дії 22:16— «А тепер чого зволікаєш? Устань і охрестись, і змиє гріхи свої, прикликавши ім'я Його».

Римлянам 10:13— «бо кожен, хто покличе ім'я Господнє, спасеться».

1 Коринтян 1:2—«Церкві Божій, що в Коринті, освяченим у Христі Ісусі, святим покликанням, з усіма, хто всюди призиває Ім'я Господа нашого Ісуса Христа, Господа їхнього і нашого».

Питання

1. Через акт хрещення людина усвідомлює, що є грішною людиною, визнає Ісуса Господом і Спасителем і благає Бога змити його гріх кров'ю Христа.
☐ True
☐ False
2. Хрещення тільки змиває бруд з тіла
☐ True
☐ False
3. Хрещення — це лише традиція, оскільки людина спасається, коли вірить, що Ісус є Христос
☐ True
☐ False

4. Совість людини очищається, коли Бог відповідає на її прохання про прощення через акт хрещення.
- ☐ True
- ☐ False
5. Спасіння приходить через єднання з Богом у Христі.
- ☐ True
- ☐ False
6. Прикликати ім'я Господа означає закликати Його до певної дії.
- ☐ True
- ☐ False

ДОКТРИНА ВИПРАВДУВАННЯ

Урок 3

Доктрина виправдання вірою вимагає, щоб людина розуміла і вірила, що її гріхи прощені під час її хрещення. Тому нам важливо знати, що означає виправдання.

Щоб допомогти нам зрозуміти це слово, подумайте про суперрелігійного, добродія, самовдоволеного лицеміра, стовпа церкви та брудного, гнилого, поганого, зрадницького, злого, здирника, грішника поруч із ним.

«І Він також розповів цю притчу деяким, які вірили в себе, що вони праведні, а інших дивилися з презирством: «Два чоловіки ввійшли до храму помолитися, один фарисей, а другий митар. Фарисей стояв і так молився про себе: «Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди; шахраї, несправедливі, перелюбники, або навіть як цей митар. Я постюся двічі на тиждень; Я плачу десятину з усього, що отримую». Митар же, стоячи оддалік, не хотів навіть очей звести до неба, а бив себе в груди, кажучи: «Боже, будь милостивий до мене, грішного!» Кажу вам, цей чоловік пішов до свого дому виправданий, а не той; бо кожен, хто підноситься, буде принижений, а хто принижується, той піднесеться» (Лк. 18:9-14).

а. Що означає бути виправданим? Що таке виправдання?

Виправдання – це юридичний термін. Обґрунтування, визначене в аналітичній конкордації Янга, означає «судовий вирок, декларацію права, зробити або проголосити право». У Словнику слів Нового Завіту Вайна сказано, що виправдати «позначає акт проголошення праведним, виправдання, виправдання».

Людина, яка виправдана, оголошується або проголошується праведною. (Те саме грецьке слово, перекладене як «справедливий» 33 рази в Новому Завіті, перекладається як «праведний» 41 раз). Визнати людину виправданою - те саме, що визнати людину праведною.

Можливо, знання того, що «справедливий» і «праведний» є двома способами перекладу того самого грецького слова, допоможе нам зрозуміти, що бути виправданим не означає бути зробленим «таким, ніби-я» ніколи не грішив. Просто відсутність гріха не робить нас прийнятними в очах Бога. Ми повинні «відняти» наші гріхи, а також «додати» Христову праведність. Виправдання – це коли злочинця не тільки визнають невинуватим у скоєних ним злочинах, а й визнають праведником.

Існує різниця між «бути праведним» і «бути визнаним праведним». Нас оголошено праведними в той момент, коли ми спасенні. Ми витрачаємо наше життя, стаючи праведними, коли духовно зростаємо до образу Христа. Виправдання — це виключно робота Бога, в якій Він приписує нам праведність Христа.

Є два види праведності: приписана (приписана, приписана або зарахована) праведність і заслужена праведність. Зверніть увагу на Пилип'ян 3:3-9: «Бо ми правдиве обрізання, що поклоняємося в Дусі Божому і хвалимося Христом Ісусом, і не покладаємося на тіло, хоч я міг би покладатися навіть на тіло. Якщо хтось інший має намір покладатися на тіло, я набагато більше: обрізаний восьмого дня, із народу Ізраїлю, з племені Веніямина, єврей із євреїв; щодо Закону — фарисей; щодо ревності — гонитель церкви; щодо праведності, яка в Законі, визнана бездоганною. Але все, що було для мене надбанням, я вважав це втратою заради Христа. Більше того, я вважаю все втратою з огляду на неперевершену цінність пізнання Христа Ісуса, мого Господа, заради якого я зазнав утрати всього, і вважаю це сміттям, щоб отримати Христа і бути знайти в Ньому, маючи не власну праведність, що походить від Закону, але ту, що через віру в Христа, праведність, яка походить від Бога на основі віри, (Це приписана праведність)».

б. Ми виправдані(спасенний, зарахований до праведних) вірою.

«Бо ми стверджуємо, що людина виправдовується вірою, незалежно від діл Закону». (Римлянам 3:28)

«Знаючи, що людина виправдовується не ділами Закону, але вірою в Христа Ісуса, то й ми увірували в Христа Ісуса, щоб виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону; оскільки жодне тіло не виправдається ділами Закону». (Галатам 2:16)

«Тепер, що Законом ніхто не виправдовується перед Богом, очевидно, що праведний вірою житиме» (Галатам 3:11).

«Бо й ми самі колись були нерозумні, непокірні, обмануті, раби різних пожадлиностей і розкошів, проводили життя своє в злобі та заздрості, ненависні, ненавидячи один одного. Але коли з'явилася милість Бога, нашого Спасителя, і Його людинолюбство, Він спас нас не на підставі діл, які ми вчинили в праведності, але за Своїм милосердям, купелею відродження й оновлення Святим Духом, Якого Він щедро вилив на нас через Ісуса Христа, нашого Спасителя, щоб ми, виправдані Його благодаттю, стали спадкоємцями за надією на вічне життя». (Титу 3:3-7)

«Але Бог, багатий на милосердя, через велику любов Свою, якою Він полюбив нас, навіть коли ми були мертві через наші провини, оживив нас разом із Христом (благодаттю ви спасені) і воскресив нас із Ним, і посадив нас із Ним на небесах, у Христі Ісусі, щоб у майбутніх віках Він міг показати надзвичайне багатство Своєї благодаті в доброті до нас у Христі Ісусі. Бо ви спасенні благодаттю через віру; і це не від вас, це дар Божий; не в результаті діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми Його творіння, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них ходили». (Ефесянам 2:4-10)

в. Деякі висновки на основі цих уривків:

- Спонукою Бога до нашого спасіння є Його милосердя, доброта, любов і благодать
- Наші дії не спонукали Бога до благодаті. Божа благодать спонукала нас зробити крок до Нього.
- Бог рятує грішників, які не заслуговують на спасіння. Благодать є незаслуженою і незаслуженою прихильністю.
- Ми спасенні благодаттю через віру.

- Спасіння відбувається завдяки величній роботі Христа, а не нашій.
- Гнів був заборгований, але благодать була дарована.
- Ми не рятуємося від своїх гріхів, а Бог рятує нас.
- Спасіння — це дар від Бога.
- Спасіння через віру.
- Жива (слухняна) віра є засобом, за допомогою якого ми отримуємо Божу благодать.
- Для спасіння потрібна людська реакція. Щоб врятуватися, ми повинні довіряти Ісусу як нашій жертві за гріх.
- Усі наші праведні вчинки виключаються як засоби до спасіння.
- Досконалий послух Христа заслужив спасіння, дане нам.
- Ми спасенні не тому, що ми достатньо хороші, а завдяки заслугам роботи Христа.
- Спасительна віра покладається на спасительну роботу Бога у Христі та залежить від неї.

Хрещення, яке тепер спасає нас (1 Петра 3:21), щоб бути ефективним, має бути класифіковано як віра. Це має бути вираження нашої віри в Христа як наш гріх – жертва! Інакше спасіння через хрещення означало б, що ми виправдані ділами закону, а не вірою.

Питання

1. Бог оголошує людину праведною після її воскресіння з очищувальних вод хрещення, що веде до вічного життя
 - ☐ True
 - ☐ False
2. Людина заробляє праведність, роблячи добрі справи для інших.
 - ☐ True
 - ☐ False
3. Бути праведним і бути оголошеним праведним — це те саме.
 - ☐ True
 - ☐ False
4. Людина виправдана
 - ☐ On the basis of deeds done in righteousness
 - ☐ By God's mercy by the washing of regeneration and renewing by the Holy Spirit
5. Бо ви спасенні благодаттю через віру; і це не від вас, це дар Божий; не в результаті робіт.
 - ☐ True
 - ☐ False

ХРЕЩЕННЯ ТА ВИПРАВДАННЯ ВІРОЮ

Урок 4

«Охрещені в Христа» слід розглядати як віру, а не як якийсь довільний Божий наказ, щоб перевірити нашу готовність слухатися Його. Лише коли хрещення розуміється як віра, воно може погоджуватися з метою Павла довести, що виправдання відбувається через віру в Христа. Зокрема, хрещення слід розглядати як значення довіри до Христа як Спасителя.

а. Павло написав Послання до галатів, щоб довести, що ми є синами Бога через віру в Христа, а не через закон – всупереч законникам, які захищали виправдання дотриманням закону.Зверніть увагу, як він так сильно наголосив на цій істині.

2:16 — але знаючи, що людина виправдовується не ділами Закону, але вірою в Христа Ісуса, і ми увірували в Христа Ісуса, щоб виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. ; бо жодне тіло не виправдається ділами Закону.

2:21 — «Я не відкидаю благодаті Божої, бо коли праведність через Закон, то Христос умер надармо.

3:6-9 — «Так і Авраам увірував Богові, і це зарахувалося йому в праведність. Отже, будьте певні, що ті, хто мають віру, є синами Авраама. Святе Письмо, передбачаючи, що Бог вірою виправдає язичників, заздалегідь проповідувало Євангеліє Аврааму, кажучи: «Благословенні будуть у тобі всі народи. Отже, ті, хто мають віру, благословенні з Авраамом, віруючим».

3:26 — Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса.

3:27-9 — Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Немає ні юдея, ні грека, немає ні раба, ні вільного, немає ні чоловіка, ні жінки; бо всі ви одно у Христі Ісусі. А коли ви Христові, то ви рід Авраамів, спадкоємці за обітницею.

б. Послання до галатів 3:27 не було дано як трактат про хрещення.Він обговорював виправдання вірою. Єдиний спосіб зрозуміти його зміст у вірші 27 — це контекст, у якому він був написаний. Чому Павло згадав про хрещення? Як це вписується в його головну тему (Гал. 2:16)? Саме в контексті виправдання вірою в Христа апостол писав: «Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися» (3, 27). Але цьому вислову передує: «Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса» (вірш 26). Якби значення хрещення не класифікувалося як віра в Христа, воно не мало б значення для аргументу Павла. Якщо вірш 27 не слід ототожнювати з віршем 26, то згадка Павла про хрещення є і нерелевантною, і заплутаною, тому що тоді він вводив би умову виправдання на додаток до принципу віри. Але апостол у вірші 27 все ще навчає виправданню через віру в Христа на відміну від спасіння через дотримання закону.

Отже, що означає хрещення? Це означає більше, ніж просто занурення у воду. Це означає віру в Христа. Справа не тільки в тому, що хрещенню має передувати віра в те, що Ісус є Сином Божим. Хрещення — це зобов'язання через віру в Ісуса, який приніс себе в жертву за наші гріхи.

Якби хрещення було лише наказом Бога, обраним для перевірки нашої готовності слухатися, а не розглядалося як довіра до Христа як Спасителя; якби йому підкорялися лише тому, що так наказав Ісус, це було б легалізмом (перетворення хрещення на праведність, яку ми виконуємо). Але коли ми бачимо, що хрещення є встановленим Богом втіленням віри, через яку ми об'єднуємося з Христом, тоді воно узгоджується з темою Галатів про виправдання вірою.

Якщо так званий «план спасіння» означає набір довільних наказів, даних тим, хто має владу, і той, хто його виконує, винагороджується спасінням, тоді ці накази стають чистим легалізмом.

в. Хрещення не повинно бути відділене від віри в Христа, щоб спасти нас.Зробити це заповіддю чи розпорядженням, заснованим виключно на владі Христа, щоб перевірити готовність людини підкорятися йому, означає повернення до легалізму. Хрещення, яке розглядається як втілення віри в Христа, як наша жертва за гріх, не є працею законництва. Єдиний спосіб належним чином захистити хрещення як передумову спасіння — це зрозуміти його як віру; тобто покладання на Христа як жертву за гріх.

Хрещений повинен дивитися на хрест, а не просто на занурення у воду. Ми повинні бути дуже обережними, щоб не поширювати думку про те, що віра веде до покаяння, а покаяння веде до хрещення, і що хрещення як акт послуху є окремим і незалежним від віри. Таке мислення було б легалізмом.

d. У хрещенні ми зодягаємось у Христа. «У Христі» і «в Христі» означає єдність з Христом. Намагатися виправдатися законом (через заслуги чи вчиненням праведних вчинків) означає бути «відлученим від Христа» (Галатам 5:4), але бути виправданим вірою (втіленою в хрещенні) означає єдність з Христом. Це аргумент апостола в Галатам 3:26, 27. Хрещення не можна розуміти окремо від віри в Христа як жертву за гріх. Просто цитувати Галатам 3:27, щоб довести необхідність хрещення, означає не розглядати його в належному контексті. Галатів 3:26, 27 показує, що хрещення є втіленою, вираженою або зображеною вірою. Через нашу віру в Христа як жертву за наші гріхи, результатом хрещення є те, що ми приходимо у Христа й зодягаємось у Христа. Зодягнені в Христа, вкриті Христовою праведністю, а не своєю власною, увійшовши в Христа, вступаючи в спасительні стосунки з Христом – усе це відбувається через або через нашу віру в Нього, коли ми хрещені.

д. висновок:

Хрещення лише для того, щоб підкоритися певному Божому наказу, а не з метою отримати прощення і, таким чином, спасіння через гідну смерть Христа на хресті, перетворює хрещення на роботу, а отже, на форму законництва. Нас спасають не наші власні справи праведності, а віра в Христа.

Господь дав багато наказів. Наприклад, «дай тому, хто просить, і не відмовляй того, хто позичить у тебе». Це команда. Думка про те, що, дотримуючись цього наказу, можна несвідомо врятуватися, заперечувала б Еф. 2:8-9: «Бо ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас; це дар Божий, не в результаті діл, щоб ніхто не хвалився». Це також заперечувало б Тита 3:5: «Він спас нас не на підставі діл, які ми зробили в праведності, але згідно з Його милосердям купелею відродження та оновлення Святим Духом». Це було б покорою наказу, але не пов'язаному безпосередньо з вірою в Христа для спасіння, ні зі смертю, похованням і воскресінням Ісуса з мертвих. Останнє є хрещенням, яке, за словами авторів Нового Завіту, було необхідним для спасіння.

Питання

1. Хрещення є свавільний наказ Бога, щоб перевірити нашу готовність слухатися Його.
☐ True
☐ False
2. Людина виправдовується, тому спасається своїми вчинками, які подобаються Богу.
☐ True
☐ False
3. Хрещення — це акт віри в Ісуса, який приніс себе в жертву, яка очищає людину від гріхів.
☐ True
☐ False
4. Хрещення є актом послуху і є окремим і незалежним від віри.
☐ True
☐ False
5. Результатом хрещення є наша віра та довіра до Христа як жертви за наші гріхи
☐ being clothed with Christ

- ☐ Being covered by
- ☐ entering into Christ
- ☐ coming into a saving relationship with Christ
- ☐ all the above

ЧИ ІСНУЮТЬ ПЕРЕДУМОВИ, ЯКІ МАЮТЬ БУТИ ВИКОНАНІ, ЩОБ ХТОСЬ БУВ ХРИЩЕНИЙ?

Урок 5

Так, є передумови для хрещення. Це очевидно з розповіді про Пилипа та ефіопського скарбника в Діях 8. Після того, як Ісус був навчений, починаючи з Ісаї 53, євнух запитав: «Ось тут вода, чому я не можу охреститися?» Відповідь Пилипа показала передумову: «Якщо ви вірите всім своїм серцем, ви можете». Логічно, що якби він не вірив, то не міг би охреститися.

«Велике доручення», записане в Євангелії від Матвія 28:19, також дає зрозуміти, що існують передумови для хрещення: «Ідіть, і зробіть учнями всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа». Кого ми маємо хрестити? Ми маємо хрестити лише учнів – тих людей, які вирішили наслідувати Ісуса і вчитися від Нього. Ті, хто не вирішив йти за Ісусом (покаятися), не повинні бути хрещеними.

Найпростішим і найкоротшим способом виразити передумови для хрещення може бути те, що ми повинні вірити й покаятися, щоб охреститися; тобто, якщо ми розуміємо, що це означає. Однак у такій простоті може бути легко поставити віз перед конем, і, роблячи це, ми можемо проігнорувати (або не підкреслити) центральне значення євангелії Ісуса Христа.

Існує важливий, навіть суттєвий зв'язок між Хрестом Христовим, вірою (як довірою та вірою), покаанням, учнівством, пануванням Ісуса, хрещенням і викупленням. Зверніть увагу на наступне:

1. Щоб охреститися, Опе повинен визнати, що він грішник, якому потрібен Спаситель.

1 Тимофія 1:15 «Це вірне твердження, яке заслуговує повного прийняття, що Христос Ісус прийшов у світ спасти грішників, серед яких я перш за все».

Багато людей не відчують потреби в рятівнику, тому що не відчуваються втраченими. Незалежно від того, чи це відбувається через почуту зворушливу проповідь; можливо, друг, який ділиться з вами правдою; можливо, прочитавши буклет; незалежно від того, якимось чином потрібно прийти до розуміння того, що «всі згрішили й позбавлені слави Божої» (Римлянам 3:23). Як сказав пророк Ісаї в давнину: наші гріхи закрили від нас обличчя Бога, щоб Він не почув» (Ісаї 59:2). Наш власний гріх відділяє нас від Бога! «Заплата за гріх — смерть» ми читайте в Римлянам 6:23. Це духовна смерть, яка є відділенням від Бога для тих, хто втрачений.

«А як же мої добрі справи?» хтось може сказати. Відповідь повертається: «Бо благодаттю ви спасенні через віру, і це не від вас; це дар Божий, а не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Ефессянам 2:8, 9). «Але мої гріхи малі», — кажуть інші, але «Бо хто дотримується всього Закону, але в одному спотикається, той винний у всьому» (Якова 2:10).

Людська гордість і самодостатність є найбільшою перешкодою для спасіння. Той, хто відмовляється визнати, що він грішник і потребує прощення, втрачений і не може охреститися, щоб врятуватися. Грішники потребують спасіння.

2. Щоб охреститися, Один Потрібно визнати, що Ісус є єдиною надією на спасіння.

Іншого шляху немає. Своєю смертю на хресті Ісус може врятувати, звільнити та викупити грішників. В Івана 14:6 Ісус проголосив: «Я є дорога, і правда, і життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене». Єдиний шлях, яким ми можемо прийти до Бога, це через Христа. Ми також читаємо в Діях 4:12: «І немає ні в якому іншому спасіння, бо немає іншого імені під небом, даного людям, яким би ми могли спастися». Ми не можемо врятуватися, покладаючись на Мухаммеда, Будду, іудаїзм, індіїстських богів чи будь-яку іншу релігію. Ми також не можемо створити нашу власну систему «християнства», як це робиться сьогодні, і сподіватися, що вона нас врятує. Тільки Ісус Христос може визначити умови нашого спасіння, тому що Він заплатив нашу ціну і є нашим єдиним рятівником. Іншого шляху немає. Те, що Ісус зробив для грішників, було необхідним, щоб принести божественне милосердя до засуджених грішників.

3. Що ж тоді зробив Ісус, щоб врятувати грішників?

а. Ісус став людиною. До того, як Ісус прийшов, Він був Богом (Івана 1:1) і був нарівні з Богом (Фил. 2:6). Але Спаситель людини має бути як людиною, так і божеством; інакше він не міг би нести гріхи людини. Він випорожнив Себе... прийшовши в подобу людей» (Флп. 2:7).

б. Христос став нашим гріхом. «Але Він був проколений за наші провини, Він був розбитий за наші беззаконня; кара, що принесла нам мир, була на ньому, і ранами його ми зцілилися... і Господь поклав на нього провини всіх нас» (Ісая. 53:5, 6). «Того, Хто не відав гріха, Він зробив гріхом за нас» (II Кор. 5:21). «Хто Сам поніс наші гріхи тілом Своїм на дерево» (1Пет. 2:24). Ніхто інший не міг бути носій гріха людини.

в. Христос став нашою жертвою за гріх. «Бог представив Його як жертву спокутування через віру в Його кров» (Рим. 3:25). «Христос помер за наші гріхи» (I Кор. 15:3). «Який віддав Себе за наші гріхи» (Галатам 1:4).

д. Він був вихований для нас. «Але тепер Христос воскрес із мертвих, первісток із тих, що сплять. Оскільки через людину прийшла смерть через людину (Христос у плоті), то прийшло й воскресіння мертвих. Бо як в Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживуть» (1 Кор. 15. 20-22). «Він «воскрес для нашого виправдання» (Рим. 4: 25).

д. Він праворуч Бога і заступається за нас. «Тому Він може цілковито спасти тих, хто через Нього приходить до Бога, бо Він завжди живий, щоб заступатися за них» (Євреїв 7:25). Праведник» (I Івана 2:1). «Христос Ісус, який помер, більше того, який воскрес, перебуває праворуч Бога і заступається за нас (Римлянам 8:24).

ф. Христос зробив багато іншого для блага людини, але Своєю смертю Він викупив нас. Наприклад, він залишив нам незрівнянну Нагірну проповідь, але це вчення не є викупним. Євангелія, яка спасає, є доброю новиною про смерть Христа за наші гріхи (1 Кор. 15:3, 4). Джерелом нашого спасіння є кров Христа.

г. Те, що Ісус зробив для нас, називається «євангелієм», тобто «доброю новиною».!» У Марка 16:15, 16 Ісус сказав: «Ідіть і проповідуйте Євангеліє всьому створінню. Той, хто повірить [цій Євангелії] і охреститься, буде спасений, а той, хто не повірить [цій Євангелії], буде засуджений» Ми повинні повірити цій Євангелії та охреститися, щоб отримати спасіння. Якщо ми не віримо [цій] Євангелії, ми не захочемо і не зможемо охреститися.

Питання

1. Хто дарує прощення гріхів і вічну неправду?

☐ Allah

- ☐ Hindu Gods
 - ☐ Buddha
 - ☐ Christ
 - ☐ Jehovah of old Testament
2. Людина, яка потопає в гріху, не може бути врятована, якщо вона не бажає взятися за рятівну мотузку спасіння.
- ☐ True
 - ☐ False
3. Що таке Євангеліє – Добра Новина Ісуса?
- ☐ God became man - Jesus of Nazareth
 - ☐ Christ became our sin-bearer
 - ☐ Christ became the sin offering by His death
 - ☐ God raised Christ from death back to LIFE
 - ☐ Christ returned to Heaven to intercede for us
 - ☐ All the above
4. Один демонструє свою віру в те, що розіп'ятий Ісус Христос є їхнім Господом і Спасителем, своєю відданістю Йому
- ☐ True
 - ☐ False
5. Покаяння
- ☐ Feeling really sorry
 - ☐ Leads to salvation
 - ☐ Causes one to change from their selfish sinful life to God's way of life
 - ☐ Same as salvation

ТЕ, ЩО ЗАБЛУКАЛА ЛЮДИНА ПОВИННА ЗРОБИТИ, ЩОБ ВРЯТУВАТИСЯ, СТОСУЄТЬСЯ ТОГО, ЩО ЗРОБИВ ІСУС, ЩОБ ВРЯТУВАТИ ЙІ.

Урок 6

Умови спасіння — це не просто дії, наказані кимось із владою, які стають основою нашого викуплення. «Христос розіп'ятий» — це сам Спаситель. «Він запропонував себе». (Євреям 7:27). «Він віддав Себе» (Галатам 1:4). Ідея про те, що умови були обрані довільно, ігнорує хрест. Ніщо так не скасовує хрест, як проповідування умов спасіння, не пов'язуючи їх із спокутною роботою Спасителя.

Отже, те, що Ісус зробив, щоб спасти нас, визначає те, що ми повинні робити, щоб спастися. Ніщо, що вимагається від грішників, не може бути для відпущення гріхів, якщо це не стосується крові Христа. Віра, наприклад, не має спокутної сили; але кров Христа є спокутною. Отже, віра є умовою спасіння, оскільки вона означає довіру до крові Христа або покладання на неї. (Див. Івана 3:16 і Римлянам 3:25.)

Треба вірити в Розп'ятого Сина Божого.

Івана 3:16 навчає цього. «Бог так полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, спасся». Бог дав свого Сина. Але Син має бути піднятий на хрест. Син помер за наші гріхи. Отже, недостатньо просто вірити, що Ісус є Сином Божим. Грішник також повинен вірити в Сина, розп'ятого за його гріхи. Віра, яка спасає, повинна бути в Сина, який помер для спасіння. «Кого Бог поставив за примирення через віру в Його кров» (Римлянам 3:25). Христос є нашим примиренням, тому що Він пролив Свою кров (Свою жертву) за нас, і ми відповідаємо Йому через віру. Ми повинні мати віру у його крові (довіра до його крові) або віра в того, хто пролив свою кров.

Але що таке віра в розп'ятого Христа? Це віра в те, що він помер за наші гріхи, а також довіра або покладення на нього як нашу жертву за гріх.

Ісус помер, щоб викупити людину, тому для спасіння потрібно покладатися на Його смерть або довіряти їй. Ця залежність від розп'ятого Христа є вірою. Ця віра — це більше, ніж впевненість у цілісності Ісуса, який зможе виконати свою обіцянку спасти за певних умов. Самі умови означають віру в його смерть заради спасіння. Віра дивиться на хрест, на кров. Ісус помер не просто для того, щоб спонукати когось визнати його Господом чи царем, тобто тим, хто має право правити нами. Він помер, щоб спасти грішників. Отже, віра, яка спасає, повинна означати залежність від Його крові. Без довіри до крові як елементу віри не буде задовільної відповіді на Христа як жертву за гріх. Віра, яка спасає, має мати на меті Ісуса Христа і його розп'ятого». Ця віра дивиться на хрест. Будь-яке інше уявлення про віру знімає Ісуса з хреста і робить його не більш ніж учителем чи законодавцем. Ісус є Спасителем. отже, не покладайтеся на умови, а на Христа.

1. Людина повинна покаятися у своїх гріхах, щоб охриститися і, таким чином, спастися.

Ісус каже в Луки 13:3: «... якщо не покаєтесь, усі так само загинете». Це або покаятися, або загинути; вибір за нами. У Діях 17:30 сказано: «Справді, Бог не помітив ці часи невігластва, але тепер наказує всім людям усюди покаятися». Усім людям всюди Бог наказує покаятися. Розкаятися в чому? Покайся в наших гріхах. Покайтесь у тому, що не повністю служили та не дотримувалися всього, що говорить Бог. Бог благає нас покаятися. Він дуже хоче, щоб ми звернулися до нього. Він говорить нам у 2 Петра 3:9: «Господь не бариться зі Своєю обітницею, як деякі люди вважають це маренням, але довготерпить до нас, не бажаючи, щоб хтось загинув, але щоб усі прийшли до покаяння». Бог хоче, щоб ми покалися, щоб ми могли бути спасеними.

Покаяння — це не просто жаль. У 2 Коринтянам 7:10 сказано: «Бо смуток для Бога породжує покаяння, яке веде до спасіння, і воно не є жалем, але смуток світу породжує смерть». Покаяння — це зміна серця і розуму. Ми повинні прийняти рішення перестати жити по-своєму і почати жити по-божому. Це рішучість, що ми будемо служити Богу всіма силами і робити все.

У Римлянам 2:4 сказано: «Божя доброта веде вас до покаяння». Бог був такий добрий до нас, і це має викликати у нас бажання догоджати Йому всіма способами. Через Свою любов до нас Бог зробив так багато для нас, і тому ми читаємо в 1 Івана 4:19: «Ми любимо Його, бо Він перший полюбив нас». Це має викликати у нас бажання покаятися і виконати все те, про що Він попросив нас зробити, інакше ми не любимо Бога. Ісус сказав в Івана 14:24: «Хто не любить Мене, не дотримується Моїх слів».

2. Покаятися в основному є синонімом стати учнем, а також сповідувати Ісуса Христа Господом.

Ми не тільки визнаємо, що Ісус є Христос, Син Бога Живого, як це зробив Петро в Матвія 16:18; ми також визнаємо Його нашим Господом. «...якщо ти своїми устами визнаєш Господа Ісуса і віруєш у своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся...» Римлянам 10:9. Ми називаємо Його нашим лідером, власником, правителем, керівником, босом, тим, хто має повну владу над нашим життям. Колись усі визнають це («...щоб перед Ім'ям Ісуса схилилось кожне коліно тих, що на небі, і тих, що на

землі, і тих, що під землею, і щоб кожен язик визнав, що Ісус Христос є Господь, на славу Бога Отця» (Філіп'янам 2:10-11), але для деяких буде надто пізно.

Оскільки хрещення є втіленням віри і звернення грішника до Бога за прощенням, очевидно, що без віри в Христа як своєї жертви і без оточення до Ісуса як Господа. Не може бути хрещення, а отже, і спасіння.

3. Отже, що потрібно зробити, щоб врятуватися?

Покаяння відбувається «в ім'я Ісуса Христа». Ісус як Христос є жертвою за гріх людини. Отже, покаяння має бути «в ім'я» розп'ятого Христа. Фраза «в ім'я Ісуса Христа» означає не лише владу, Отже, покаяння є не просто відверненням від гріха, але воно пов'язане з наверненням до Ісуса як жертви за гріх провів багато часу в день П'ятидесятниці, ведучи своїх слухачів до покаяння, але він шукав такого відвернення від гріха, яке призвело б до повного прийняття Господа і Спасителя. Це також гріх, який вимагає покаяння, тому, коли людина відкинула Ісуса як Спасителя, вона повинна супроводжуватися покаянням, а покаяння має бути пов'язане з довірою до того, як він відповість на Христа як на свого. жертва за гріх.

4. Вимагається, щоб віруючі, які каються, були хрещені в ім'я Ісуса Христа» (Дії 2:38).

Відношення хрещення до віри в Святому Письмі легко розкрити як вираження або втілення віри. Те, що означає довіра до розп'ятого Христа, зовнішньо виражається або втілюється в хрещенні, яке є похованням у воді та воскресінням із води «в ім'я Ісуса Христа». Отже, хрещення означає довіру до Христа. Це не щось відмінне від віри, доданої до віри та покаяння, але вираження обох. Тому Петро наказав своїм слухачам покаятися і охреститися... в ім'я Ісуса Христа для відпущення гріхів» (Дії 2:38). Хрещення, як і віра, дивиться на Голгофу, на Христа як жертву за гріх. Бог поєднав хрещення з вірою та покаянням і очікує, що кожен із нас «охреститься в ім'я Господнє» (Дії 10:48).

висновок:

Умовами спасіння є відповідь на Христа як нашу жертву за гріх. Тому вони безглузді, крім хреста. Безглуздо і безглуздо досягати умов, не досягнувши попередньо Ісуса як жертви за гріх. Ці умови — це не кілька наказів, які довільно дає хтось із влади, щоб перевірити готовність людини підкорятися, а природні відповіді тому, хто є жертвою за гріх людини. Він повинен зробити так, щоб Христа розп'яли своїм благанням перед Богом і сподівався на спасіння через смерть Ісуса від імені людини. Грішника покликано не просто визнати Ісуса своїм Господом, але й Спасителем.

Питання

1. Кожен, хто відданий єдинородному синові, буде спасений, тому що він бажає догоджати Богові, виконуючи Його волю.
☐ True
☐ False
2. Вірити в розп'ятого Христа означає
☐ believe Christ died as our sin sacrifice
☐ put trust and reliance upon as sin offering
☐ both
3. Чому людині необхідно покаятися
☐ It is not necessary
☐ A command therefore it must be obeyed
☐ Repenting is an act of a change in attitude and life

4. Висловлювати свою віру в те, що Ісус є Господом і Спасителем, абсолютно непотрібно.
- ☐ True
- ☐ False
5. Чи є якась користь у тому, щоб звертатися до Бога з прощенням, якщо ви не вірите, що він може або не бажає покладатися на Нього?
- ☐ Yes
- ☐ No

ЧИ ПОТРІБНО ХРИСТИТИ ДІТЕЙ?

Урок 7

Я вважаю, що дітей не слід і не можна хрестити, і ось причини, чому ні.

1. Хрещення немовлят не відповідає Біблії

а. Оскільки хрещення є втіленням віри і звернення грішника до Бога за прощенням, то очевидно, що без віри в Христа як жертву свого гріха не може бути хрещення.

Дії 22:16 — Немовля не здатне закликати ім'я Господа.

1 Петра 3:21 — Немовля не здатне звертатися до Бога за чистим сумлінням.

Колосян 2:12 — Немовля не здатне вірити в дію Бога.

б. Писання описують тих, хто має бути охрещеним, і опис виключає немовлят.

Матвій 28:19 — «зробіть учнями всі народи, хрестячи їх (тих, хто став учнями)».

Марка 16:16 — «Хто увірував і охристився, буде спасений».

Дії 2:41 — «Тоді ті, що прийняли його слово, охристилися».

Дії 8:12 — «...увірувавши... охристилися, як чоловіки, так і жінки».

Дії 8:36-37 — «Що заважає мені охриститися?» «...якщо ви вірите всім своїм серцем, ви можете».

в. Простіше кажучи, це не практикувалося в Новому Завіті. Найдавніші історичні згадки про хрещення немовлят з'явилися через 150 років (Оріген) до 200 років (Іреней) після П'ятидесятниці. Це тривале мовчання робить очевидним, що хрещення немовлят було нововведенням того, що практикувала апостольська церква. Навіть ті, хто захищає практику хрещення немовлят, повинні визнати, що це так. Розгляньмо, наприклад, Л. Беркгофа у своїй «Систематичній теології» під заголовком «Біблійна основа для хрещення немовлят». Він пише: «На початку можна сказати, що в Біблії немає чіткого наказу хрестити дітей і що немає жодного випадку, коли б нам прямо сказали, що дітей хрестили. Але це не обов'язково робить хрещення немовлят небіблійним» (с. 632).

2. Деякі аргументи тих, хто вірить у хрещення немовлят

а. Мартін Лютеру своєму «Великому катехізисі, частина четверта:

- і. «Те, що Хрищення немовлят приємне Христу, достатньо доведено Його власною діяльністю, а саме: Бог освячує багатьох із них, які були таким чином охрещені, і дав їм Святого Духа; і що навіть сьогодні є

багато тих, у кого ми бачимо, що вони мають Святого Духа як через їхнє вчення, так і через життя... Це справді найкращий і найвагоміший доказ для простодушних і неосвічених”.

ii. “Крім того, ми говоримо, що нас не стільки цікавить, чи вірить охрещена особа чи ні; бо через це Хрещення не стає недійсним; але все залежить від Слова і наказу Бога. Коли Слово додається до води, Хрещення є дійсним, навіть якщо віри бракує... Бо навіть якщо єврей сьогодні прийде нечесно та зі злим наміром, і ми повинні охрестити його з усією доброю вірою, ми повинні сказати, що його хрещення все ж справжнє. Бо тут вода разом зі Словом Божим, хоча він не отримує її так, як мав би».

iii. «Тому вони зухвалі, незграбні уми, які роблять такі висновки та висновки, як ці: Де немає правдивої віри, там не може бути і правдивого Хрещення. Як би я зробив висновок: якщо я не вірую, то Христос ніщо; або так: якщо я не буду слухняний, то батько, мати і влада ніщо. Золото все одно є золотом, хоч розпусниця носить його в гріху й соромі».

в. католик:

- i. «Деякі люди помилково стверджують, що фрази «Покайтесь і охристіться» і «Увіруйте і охристіться» показують, що охреститися можуть лише ті, хто достатньо дорослий, щоб покаятися. Але подумайте про 2 Фессалонікійців 3:10: «Як хто не хоче працювати, той нехай і не їсть». Це говорить будь-хто. Чи означає це, що ми повинні морити наших дітей голодом, оскільки вони не працюють? Звичайно, ні. Дієслова «каятися», «вірити», «працювати» стосуються лише тієї міри, в якій людина здатна на це».
 - ii. «Немовлята, спонукані Божою благодаттю, можуть отримати Його дар віри. Коли Марія принесла Ісуса до святої Єлизавети та Івана Хрестителя. Єлизавета відповіла: «Немовля в моїй утробі затріпотіло від радості».
- а. Кальвін** виправдане хрещення немовлят на тій підставі, що є зерно віри, закладене в дітей віруючих батьків через завітну обітницю Бога. Таким чином, реформатська євангельська позиція: 1) Хоча немає чіткого наказу, хрещення немовлят базується на істотній єдності та безперервності завіту благодаті, 2) Завіт благодаті є єдиним духовним завітом, укладеним спочатку з Авраамом і виконаним у Христос, 3) Віра не потрібна, 4) Через єдність завіту знак нового завіту можна дати дітям віруючих у Новому Заповіті, так само як Авраам дав знак завіту, який Бог уклав з ним, своєму немовляті синів у Старому Заповіті, і 5) Знаком нового завіту є хрещення, яке замінює старий завітний знак обрізання. Це пояснює такі речі, як «домашні хрищення», під час яких передбачається, що немовлята були хрещені, «діти завіту» замість «привілейованих дітей» у 1 Коринтян 7:14, і «включення» маленьких дітей у Царство Боже. на відміну від «подібності» малих дітей до громадян царства в Марка 10:14-16.

Спростування

У Біблії ніде не згадується про єдиний духовний «завіт благодаті», який якимось чином охоплює віки і пов'язує Авраама з Христом.

Хоча їхні фізичні стосунки з Авраамом давали їм право на тимчасові, фізичні благословення згідно з Авраамовим завітом, це не давало права його нащадкам на будь-які вічні, духовні благословення, якщо вони не були духовно схожі на свого батька Авраама (тобто вони з вірою дивилися на Бога). Бог ніколи не обіцяв нікому духовних благословень, у будь-який час, на будь-якій іншій основі, крім благодаті. І благодать за своїм визначенням не тільки виключає всі людські заслуги; це також виключає фізичне та природне походження. Це вірно як у Старому, так і в Новому Завітах, незалежно від того, який завіт.

Діти віруючих перебувають у дуже привілейованому становищі. Вони є об'єктами молитов їхніх батьків, вони знайомляться зі Словом Божим і свідченнями своїх батьків та інших християн, і їх спонукають шукати Господа, поки Його можна знайти, і закликати Його, коли Він поруч. Але ніде в Новому Заповіті нам не сказано хрестити їх, доки вони не дадуть доказів, що прийшли до особистої віри в Бога через Христа Ісуса Спасителя.

Те, що вони є дітьми віруючих, не означає, що вони були обрані Богом, або що вони мають якусь частку в новому завіті. Христити їх так, ніби вони це зробили, або в надії, що так і буде, не відповідає Біблії. Христити їх на знак того, що вони є «дітьми завіту», яким потрібно відповісти на милостиві ініціативи Бога, означає повернутися до прообразів і тіней Старого Заповіту, до днів Авраама та Мойсея, коли Бог готував Ізраїль і світу для появи нової нації та людей, які всі знали б його, любили його та служили йому.

Те, що обрізання було пророчим типом хрещення, видно в Колосян 2:11, 12: «У Ньому ви також були обрізані обрізанням нерукотворним, через зняття тіла гріхів плотського через обрізання Христове. , поховані з Ним у хрещенні, в якому й ви воскресли з Ним через віру в дію Бога, Який воскресив Його з мертвих». Ця мова не може бути застосована до немовлят: у немовляти немає гріхів, які слід відкласти, і у немовляти немає віри в дію Бога.

Хрещення незнаючих, невіруючих немовлят є таким же небіблійним і неефективним для досягнення біблійних цілей хрещення, як і для дорослих.

Е. Коли дитина має бути достатньо дорослою для хрещення?

Це важливе питання, особливо для батьків, бабусь і дідусів. У Святому Письмі насправді немає чіткої, стислої відповіді на це запитання. Це може означати, що це неправильне запитання. Якщо так, то яким має бути запитання? Більш корисним може бути запитання: «Що має знати та розуміти дитина (або будь-яка людина), щоб бути хрещеним? Зрілість і здатність до розуміння духовних справ не завжди залежать саме від віку людини.

Відповідь на це запитання («Що людина повинна знати і розуміти, щоб охреститися?») містить відповіді в Писаннях. Ці відповіді можна оформити у вигляді запитань, на які можна запропонувати дитині відповісти. Ось кілька запитань, на які людина повинна знати відповідь, щоб бути готовою до хрещення:

1. Хто такий Бог?
2. Що таке гріх?
3. Який результат, коли людина грішить?
4. Що означає бути втраченим?
5. Що означає бути спасеним?
6. Хто такий Ісус?
7. Чому Ісуса розп'яли або чому Ісус мав померти?
8. Що Бог обіцяє зробити для людини під час хрещення?
9. Що означає, коли ми кажемо, що наші гріхи змито кров'ю Ісуса?
10. Що означає сказати, що Ісус помер за вас?

Крім того, можна поставити такі запитання особистого характеру:

1. Ви заблукали?
2. Чому ти почуваєшся винним перед Богом?
3. Чому ти хочеш хреститися?
4. Чи покалися ви у своїх гріхах? Що це означає?
5. Ви вірите в Ісуса? Що це означає? Яке відношення має віра в Ісуса до його смерті на хресті?
6. Чи готові ви присвятити себе і своє життя Ісусу Христу і визнати Його своїм Господом? Що для Ісуса означає бути Господом?

ПРИМІТКИ:

1. На всі ці запитання потрібно відповідати не простим «так» чи «ні», а виразами власного розуміння дитини.

2. Дитина (або дорослий) може не розуміти таких богословських слів, як «виправдання, спокута, примирення, умилювання, спокута, відродження тощо», але вони можуть відповісти на ці запитання своїм власним словником простими словами.
3. Будьте обережні з дітьми, якими в основному керує бажання догодити дорослим.
4. Регулярна участь — це читання Біблії та молитва, богослужіння, прослуховування проповідей і заняття — це важливо для вимірювання духовної обізнаності.
5. Дитина повинна вміти взяти зобов'язання перед Господом щодо слухняності.

Питання

1. Що Біблія говорить про хрещення?
 - ☐ make disciples of all nations (people) and baptize them
 - ☐ he who has believed and is baptized shall be saved
 - ☐ those who received His word were baptized
 - ☐ All the above
2. Хрещення дійсне, навіть якщо віри бракує.
 - ☐ True
 - ☐ False
3. У Новому Завіті хрещення є обрізанням, яке звільняє тіло від гріхів
 - ☐ True
 - ☐ False
4. Кожен повинен охреститися, навіть якщо не вірить, що згрішив
 - ☐ True
 - ☐ False

ЧИ ПОТРІБНО ЗДІЙСНЮВАТИ ХРЕЩЕННЯ, ЗАНУРЮЮЧИ ЛЮДИНУ У ВОДУ ЗАМІСТЬ ПРОСТО КРОПЛИВАННЯ АБО ОБЛИВАННЯ ЇЇ ВОДОЮ?

Я думаю, що відповідь так, і це кілька причин.

Урок 8

Грецьке слово, перекладене як «хрестити», означає занурювати.

Баптизм походить від грецького baptizo, що завжди означає «занурювати», «занурювати» або «занурювати». Сучасні англійські словники можуть давати інші визначення, але це лише відображає сучасне використання. Це не обов'язково показує, що це слово означає мовою Біблії. Грецькі словники біблійних слів показують, що «хрестити» означає занурювати:

Лексикон Тайєрана baptizo каже: «занурювати, занурювати, занурювати».

Конкорданс Стронга визначає baptizo, «зробити похмурим, тобто: повністю змочити».

Лайделл і Скотт визначає це як «Занурити, занурити».

Прихильники окроплення ігнорують важливий фактор. Оригінальним текстом Нового Завіту та розмовною мовою того часу була грецька. Автори Нового Завіту знали грецьке слово baptizo, що означало занурювати. Вони також знали грецьке слово rantizo, що означає «кропити», і грецьке слово cheo, що означає «лити». Ці часто вживані слова ніколи не були взаємозамінними, маючи різні значення. Якби Бог мав на меті, щоб хрещення було кропленням, грецьке слово rantizo, або обливання, грецьке слово cheo, Він використав би їх, а не занурення, грецьке слово baptizo.

2. Біблійні докази

Найкращий спосіб зрозуміти біблійну заповідь — це вивчити уривки, які згадують про неї в контексті, порівнюючи їх з іншими уривками на цю тему. Так ми дізнаємося значення слів. Зверніть увагу, чого вимагає хрещення, і подумайте, яка дія відповідає тому, що говорить Біблія:

а. Для хрещення потрібна вода

Використаний елемент або речовина не властиві слову «хрестити». Вода, однак, використовувалася під час хрещення, яке Ісус наказав усім.

- Дії 10:47-48 — «Ніхто не може відмовити їм води для хрещення...»

б. Для хрещення потрібно багато води

- В Євангелії від Івана 3:23 сказано: «І Іван також хрестив в Еноні поблизу Саліма, бо там було багато води...» «Багато води» не потрібно, якщо людину просто окропляють або ллють, але це необхідно для занурення. .

в. У Водохреща приходили до води.

- Дії 8:36 — «Вони прийшли до води».
- Від Матвія 3:5-6 — «І виходив до Нього Єрусалим, і вся Юдея, і вся околиця Йорданська; і вони хрестилися від нього в річці Йордані, сповідуючи свої гріхи».

Деякі люди думають, що євнух витягнув пляшку води, і Філіп використав її, щоб охрестити його. Не так! Вода, якою хрестили євнуха, була водоймою, до якої вони прийшли під час подорожі. Коли люди окроплюються чи обливаються, чи потрібно їм йти до води? Ні, вода може прийти до них, тому що багато не потрібно, але коли люди занурюються, вони йдуть до води.

д. Хрещення передбачає спускання у воду та виходження з неї.

- Марка 1:9-10 — «І сталося тими днями, прийшов Ісус із Назарету Галілейського, і Йоан хрестив його в Йордані. І зараз же, вийшовши з води, Він побачив небеса, що розкрилися, і Духа, що сховався на Нього» (NKJV читається «як голуб»).
- У Діях 8:38-39 сказано: «...і обидва зійшли у воду, Пилип і скопец; і він охрестив його. А коли вони вийшли з води...»

Тут очевидне посилання на занурення. Для обприскування або обливання потрібно спускатися у воду? Ні, але хрещення робить.

д. Хрещення – це поховання і воскресіння.

- Колоссянам 2:12 — «... поховані з Ним у хрещенні, в якому ви також воскресли з Ним через віру в дію Бога, Який воскресив Його з мертвих».

- Римлянам 6:4-5 — «Тому через хрещення ми були поховані з Ним у смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми могли ходити в оновленому житті. Бо якщо ми з'єдналися з Ним подобою Його смерті, то точно будемо також подобою Його воскресіння».

Під час хрещення ми поховані з Ісусом і воскресаємо з Ним. Як Він був похований у землі, так і ми поховані у хрещенні.

Дехто каже, що хрещення є «лише символом» поховання Ісуса, тому не має значення, як це відбувається. У хрещенні є символічний елемент, але як це доводить, що дія не має значення?

Чи сказано в уривках, що Ісус був похований, але не має значення, поховані ми чи ні? Там сказано, що ми поховані і воскресаємо у хрещенні. Хто хреститься, той буде похований і воскрес.

Насправді символи важливі, особливо коли їх обрав сам Бог. Хто б дозволив собі змінити те, що хотів Бог?

Очевидно, смерть, поховання та воскресіння під час хрещення – це те, про що Бог хоче, щоб ми знали і про що нагадували через символічну дію, яку Він вибрав для нас. Дивіться Римлянам 6:1-12 і переконайтеся, наскільки важливим і практичним є для християнина нагадування про те, що він помер разом з Христом у хрещенні.

«Що ми тоді скажемо? Чи залишимося ми в гріху, щоб благодать зростає? Нехай цього ніколи не буде! Як ми, що померли для гріха, будемо жити в ньому? Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Христа Ісуса, хрестилися в Його смерть? Отже, ми були поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так само міг ходити в оновленому житті. Бо якщо ми з'єдналися з Ним подобою Його смерті, то точно будемо також подобою Його воскресіння, знаючи це, що наше старе я було розіп'яте з Ним, щоб наше гріховне тіло було знищено, щоб ми більше не були рабами гріха. Бо той, хто помер, звільнився від гріха. Коли ж ми померли з Христом, то віруємо, що й житимемо з Ним, знаючи, що Христос, воскресши з мертвих, уже ніколи не помре; смерть більше не панує над Ним. Смертю, якою Він помер, Він помер для гріха раз назавжди; але життя, яке Він живе, Він живе для Бога. Так і вважайте себе мертвими для гріха, а живими для Бога в Христі Ісусі. Тому не дозволяй гріху панувати у твоєму смертному тілі, щоб ти корився його пожадливістям». (Римлянам 6:1-12)

Чи існує певна формула слів, які потрібно вимовляти під час хрещення?

Я не вірю, що така формула існує, і ось чому:

- Деякі кажуть: «Я хрещу тебе в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа».
- Дехто каже: «Я хрещу тебе в ім'я Ісуса».
- Деякі додають до них: «для відпущення гріхів» або «для відпущення гріхів і отримання дару Святого Духа».
- Деякі навіть хрестять людину тричі, один раз «в ім'я Отця», другий раз «в ім'я Сина» і, нарешті, «в ім'я Святого Духа».
- Дехто не вважає, що потрібно говорити щось особливе, якщо людина, яку хрестять, розуміє, що вона робить і чому вона хреститься.

1. Чи потрібно робити щось від імені іншої людини повторювати формулу, використовуючи ім'я цієї людини?

- Апостоли не могли виганяти демонів, зцілювати хворих або творити інші чудеса, окрім як в ім'я Ісуса, але Петро іноді пропускав цю формулу (Дії 9:40).

- Християни моляться в ім'я Ісуса, але не завжди повторюють цю формулу (Дії 4:23-30).
- Проповідування здійснюється в ім'я Ісуса (Луки 24:46, 47), але це не означає, що ці слова потрібно завжди повторювати, щоб проповідування було дійсним.
- Усе, що ми робимо, ми робимо в ім'я Ісуса (Колоссям 3:17), але це не означає, що ці слова потрібно завжди повторювати.
- Насправді Святе Письмо не вчить, що під час хрещення потрібно вимовляти певну формулу слів.

2. У прикладах біблійних хрещень не наведено жодної однакової формули:

- Матвія 28:19 — «в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа»
- Дії 2:38 — «в (епі на) ім'я Ісуса Христа»
- Дії 8:16 — «в ім'я Господа Ісуса»
- Дії 10:48 — «в ім'я Господнє»
- Дії 19:5 — «в ім'я Господа Ісуса»

3. Деякі ідеї щодо того, що означає «в ім'я»:

- Тайєр: «за наказом і владою, діючи від його імені, просуюючи його справу».
- Коментар кафедри: «до влади ... впливу ... віри ... сім'ї»
- Міжнародний критичний коментар: «шляхом посвячення»
- В. Ф. Флемінгтон: «у власність»

Питання

1. Хрещення означає:
 - ☐ Immerse in water
 - ☐ Pour water over
 - ☐ Sprinkle water on
2. Хрещення (занурення) вимагає
 - ☐ Water
 - ☐ Much water
 - ☐ Going down into water and a coming up out of water
 - ☐ A burial and a resurrection
 - ☐ All the above
3. Після хрещення в Христа Бог воскрешає його для нового життя.
 - ☐ True
 - ☐ False
4. Людина з'єднується з Христом, коли він
 - ☐ Believes that Jesus is the Christ
 - ☐ Repents
 - ☐ Buried into Christ's death and is resurrected by God
5. Той, хто помер для гріха і похований у смерті Христа, звільняється від гріха, стаючи живим у Богові у Христі.

☐ True

☐ False

6. Які слова чи формулу потрібно сказати, щоб хрещення людини було прийнятним для Бога?

☐ In the name of Jesus only

☐ Statement in the

☐ It is not words to be said but by Christ authority

СКІЛЬКИ БУВАЄ ХРЕЩЕНЬ?

Урок 9.

Я вважаю, що сьогодні існує лише одне буквальне хрещення, яке зазвичай називають християнським хрещенням або «хрещенням у Христа».

1. Ефесянам 4: 4-6 — «Одне тіло і один Дух, як ви були покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одне хрещення; один Бог і Отець усіх, що над усіма, і через усіх, і в усіх вас».

Ставиться запитання: «Якщо існує лише одне хрещення, чому автор послання до Євреїв говорить про «хрещення»? Євреям 6:1, 2 — «Отже, залишивши обговорення елементарних принципів Христа, переходимо до досконалості, не закладаючи знову основи покаяння від мертвих діл і віри в Бога, вчення про хрещення, про покладання рук, воскресіння мертвих і вічний суд» (NKJV).

У Біблії згадується кілька хрещень, але без тих, які були лише символічними, і тих, які були тимчасовими, сьогодні в церкві практикується лише одне хрещення. Це занурення у воду в ім'я Ісуса Христа для відпущення гріхів тих, хто приходить до Ісуса, розкаюючись у своїх гріхах і вірячи в Його смерть на хресті, щоб забрати їхні гріхи.

2. Різні хрещення в Біблії

а. Хрещення Іоанна

Марка 1:4 — «Іван Хреститель з'явився в пустелі, проповідуючи хрещення покаяння для прощення гріхів».

Дії 18:25 — «Цей чоловік був навчений дороги Господньої; і, палаючи духом, він говорив і навчав точно про Ісуса, знаючи тільки хрещення Іванове».

Дії 19:4 — «А Павло сказав: Іван хрестив хрещенням покаяння, кажучи людям вірувати в Того, Хто йде за ним, тобто в Ісуса».

Хрещення Івана було тимчасовим і його більше не можна було практикувати після того, як Христос віддав своє життя на хресті.

б. Хрещення у вогні

Матвій 3:7-12 — «Побачивши багатьох фарисеїв і садукеев, що приходили для хрещення, Він сказав їм: «Породі зміїне, хто вас наказав утікати від майбутнього гніву?» Тому принесіть плід у покаянні; і не думайте, що ви можете сказати собі: «Ми маємо Авраама за батька»; бо я кажу вам, що Бог може з

цього каміння підняти дітей Авраамові. І сокира вже лежить біля коріння дерев; Тому кожне дерево, що не родить доброго плоду, буде зрубане та в огонь кинуте. А я вас хрещу водою для покаяння, але Той, Хто йде за мною, сильніший за мене, і я не годен зняти Його сандалі; Він вас охрестить Святим Духом і вогнем. І віяло Його в руці Його, і Він повністю очистить Своє гумно; і пшеницю Свою Він збере до комори, а полову спалить вогнем негасимим».

Хрещення вогнем є символом Божого суду над нерозкаяними.

с. Хрещення в Мойсея

1 Коринтян 10:1-2 — «Бо я не хочу, щоб ви не знали, браття, що всі наші батьки були під хмарою, і всі перейшли через море; і всі охристилися в Мойсея в хмарі та в морі».

Коли Ізраїль покинув Єгипет, перейшовши через Червоне море, їх оточила вода – хмара над ними та Червоне море навколо них. Це символічне використання слова «хрещення» в кількох деталях, а не лише в тому, що вони оточені водою (хоча й проходять по суші). Це справді пророчий образ нашого досвіду. Як вони були звільнені від свого рабства і вступили в стосунки з Мойсеєм як своїм лідером, так і ми, у хрещенні, звільняємося від рабства гріха і вступаємо в стосунки з Ісусом як нашим Господом.

d. Хрещення Страждання

Матвія 20:20-23 — «Тоді приступила до Нього мати синів Зеведеєвих із своїми синами, вклонившись і благаючи Його. І сказав він їй: Чого ти хочеш? Вона сказала йому: «Накажи, щоб у Твоєму царстві сиділи ці два мої сини, один праворуч, а другий ліворуч». Але Ісус відповів і сказав: Не знаєте, чого просите. Чи можеш ти випити чашу, яку Я збираюся випити?» Вони сказали йому: «Можемо». Він сказав їм: «Мою чашу питимете; а сидіти праворуч і ліворуч від Мене, це не Моє давати, але для тих, кому це приготував Отець Мій».

У Мет. 26:39 — Він молиться до Отця, щоб «нехай ця чаша обмине мене; але не як Я хочу, а як Ти». В Івана 18:11: «Чи ж не пити чашу, яку дав Мені Отець?» «Чаша» і «хрещення», про які тут говорив Ісус, були символічним способом говорити про жахливі речі, які він мав незабаром постраждати, приносячи себе в нашу жертву за гріх. Це символічна мова.

e. Хрещення у Христа

Марка 16:16 — «Хто увірував і охрестився, той спасеться; а той, хто не повірив, буде засуджений».

гал. 3:27 — «Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися».

Римлянам 6:3 — «Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Ісуса Христа, у смерть Його хрестилися?»

f. Хрещення (в-ASV) Святим Духом [також див. Додаток II нижче]

У Євангелії від Матвія 3:11 Іван говорить про Ісуса: «Він охрестить вас Духом Святим».

У Діях 1:5 Ісус сказав їм: «Іван бо христив водою; але ти будеш охрещений Святим Духом не через багато днів».

Хрещення Святим Духом було те, що Ісус зробив з Духом у день П'ятидесятниці.

Івана 15:26 — «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, тобто Дух істини, що від Отця походить, Він свідчитиме про Мене».

У день П'ятидесятниці Ісус вилив Духа на “всяку плот” (див. Дії 2:17). Хрещення Святим Духом було одноразовою історичною подією. Наслідки залишаються, але Дух уже вилито на все людство.

ВИСНОВОК:

Зараз є одне хрещення. Усі інші є або символічним використанням слова, що означає «занурення», або історичними подіями, які не потребують повторення.

Питання

1. Іван Хреститель проповідував хрещення
 - ☐ Repentance
 - ☐ Salvation
 - ☐ Moses
2. Хрещення Вогнем є символом Божого суду над нерозкаяними
 - ☐ True
 - ☐ False
3. Проходження через води Червоного моря позбавило ізраїльтян від рабства єгиптян, тоді як хрещення Христа визволило їх від рабства гріха
 - ☐ True
 - ☐ False
4. Хрещення у Христа - це заклик до Бога пробачити, таким чином очистивши один із їхніх гріхів.
 - ☐ True
 - ☐ False
5. Хрещення Святим Духом - це те, що Ісус зробив з Духом у день П'ятидесятниці.
 - ☐ True
 - ☐ False

ХРЕЩЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ.

Урок 10

Однією з біблійних тем, яку люди найбільше плутають і неправильно розуміють, є хрещення Святим Духом. Значна частина плутанини вирішується правильним біблійним визначенням - що саме таке хрещення Святим Духом? Цей урок намагається зробити саме це. Коли це зрозуміло, багато інших тем стають зрозумілими, наприклад:

1. Коли хтось хреститься Духом?
2. Як хтось може знати, чи був він охрещений Духом чи ні?
3. Чи є говоріння мовами ознакою того, що хтось був хрещений Духом?
4. Що сталося в домі Корнилія в Дії 10?

5. Чи є хрещення «з» або «в» Духом те саме, що хрещення «для» або «від» Духа?
6. Чи Ісус мав на увазі хрещення Духом, коли сказав апостолам: «приймете силу, коли на вас зійде Святий Дух» (Дії 1:8)?
7. Якщо є хрещення Святим Духом і хрещення у воді, чи можна сказати, що є «лише одне хрещення»?

Хрещення Святим Духом здійснив виключно Ісус

А. Від Матвія 3:11 «Я хрещу вас водою на покаяння, але Той, Хто йде за мною, сильніший від мене, Йому я недостойний носити сандалі Його. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем.

Марка 1:8 «Я хрестив вас водою, а Він охрестить вас Святим Духом».

Від Луки 3:16 Іоанн відповів, кажучи всім: Я хрещу вас водою, але прийде Сильніший від мене, що я недостойний розв'язати ремінця Його сандалії. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем.

Івана 1:33 «Я не знав Його, але Той, Хто послав мене хрестити водою, сказав мені: На Кого бачиш Духа, що сходить і зостанеться на Ньому, Це Той, Хто хрестить Духом Святим».

Зауважте: це не було зроблено ні людьми, ні Святим Духом, а Ісусом.

1. Іван (який занурився) проповідує своїм слухачам покаятися у своїх гріхах, щоб врятуватися.
2. Він повідомляє їм, що прийде хтось більший, ніж він; тому час для прийняття рішення про покаяння був обмежений.
3. Іван не говорить про дати чи хронології (ані про порядок, ані про те, коли це станеться); а лише про велич Ісуса.
4. Його авторитет буде видно в тому, що Він міг хрестити Святим Духом і вогнем.
 - a. Ісус має владу над двома.
 - b. Не те, що це те саме.
5. Хрещення Святим Духом не передбачало вогню.
 - a. «Вогняні язики», які спочивали на апостолах у 2 розділі Дії, не були зануренням у вогонь.
 - b. Ці два хрещення мають дві різні цілі.
6. Хрещення вогнем.
 - a. Матвій 3:12; «Віяло Його в руці Його, і Він повністю очистить тік Свій, і збере пшеницю Свою до комори, а полову спалить вогнем негасимим».
 - i. Іван знав, що серед його слухачів є дві групи людей: ті, які приймуть його послання (пшениця), і ті, які відкинуть його (полова).
 - ii. Ті, хто приймуть це і покаються, отримають благословення хрещення Духом.
 - iii. Тих, хто відкинув його, чекала кара вогнем.
 - (a) Це сталося з цими слухачами в 70 році нашої ери, коли римляни зруйнували Єрусалим.
 - (b) Ця подія не згадується в Євангелії від Івана, ймовірно тому, що Іван був написаний після 70 року нашої ери
 - iv. Малахія 4:1-6 є паралеллю до Матвія 3:10-12.

Б. Дії 2:33; «Бувши вознесений по правиці Божій і прийнявши від Отця обітницю Святого Духа, Він вилив те, що ви бачите і чуєте».

С. Ніхто (ані люди, ані Дух) не хрестив би Духом. Тільки Ісус зробив би це. Люди хрестять у воді, а Дух дає дари та силу, щоб мати можливість, але не хрестити Духом. Коли ми читаємо в Біблії про дію людини або про те, що Дух робить щось, ми можемо знати, що це не стосується хрещення Святим Духом.

Хрещення Святим Духом було зроблено з Духом, а не від Духа.

А. Матвій 3:11 Ісус ... «хрестить Духом (або в) Духом».

Б. Біблія не говорить про хрещення «Духом», а про хрещення «Духом».

1. Це було не те, що зробив Дух (наповнити, запечатати, дати силу, дати дари), але те, що Ісус зробив з Духом.
2. Це не дар говорити мовами (це те, що зробив Святий Дух, а не Ісус (1 Коринтян 12:11)).
3. Просто це було не те, що робить Дух, а те, що робиться з Духом.

Хрещення Святим Духом відбулося в день П'ятидесятниці, а не раніше.

В. Матвій 3:11 – Цього ще не сталося, коли Ісус був хрещений Іваном.

В. Івана 7:39 11 і 12:16, 23 - Це станеться лише після прославлення Ісуса (після його воскресіння). Дії 1:4-5 – Тут, у годину вознесіння Ісуса, вони ще не отримали обітницю від Отця (в. 4), якою було хрещення Святим Духом (в. 5).

С. Дії 2:16-17 – У день П'ятидесятниці у своїй проповіді Петро визначає події того дня як виконання пророцтва про хрещення Святим Духом, зробленого пророком Йоїлем.

Д. Дух був присутній, діяв, рухав, надавав сили тощо з моменту створення світу, але нічого з того, що Він зробив або було зроблено з Ним до дня П'ятидесятниці, не називається «хрещенням Духом». До П'ятидесятниці люди були сповнені Духом і отримували силу від Духа, але нічого з цього не називалося «хрещенням Духом».

Е. Тому це не...

1. сила творити чудеса (багато хто творив чудеса до П'ятидесятниці).
2. дар натхнення (багато хто отримав натхнення до П'ятидесятниці).
3. бути сповненим Духом (багато було до П'ятидесятниці).
 - а. Івана (Лк. 1:15).
 - б. Ізабель (Лк. 1:41).
 - в. Захарія (Лк. 1:67).
4. бути одягненими в Духа, оскільки люди в Старому Завіті (до П'ятидесятниці) були зодягнені в Духа (див. Суддів 6:34; 1 Хронік 12:18; 2 Хронік 24:20).

Хрещення Святим Духом називається «обітницею Отця»

А. Ісус уже говорив про обіцянку Отця своїм учням. Батько пообіцяв послати Духа в ім'я Ісуса після повернення Ісуса на небо.

1. Івана 14:16,17,26 «І вблагаю Я Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб перебував з вами навіки, Духа істини, Якого світ прийняти не може, бо не бачить Його, ані знає Його; але ви знаєте Його, бо Він перебуває з вами і буде в вас. ... «А Утішитель, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Він навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив.
2. Івана 15:26 «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця походить, Він свідчитиме про Мене.
3. Івана 16:7 «Але Я правду говорю вам: на користь вам, щоб Я пішов; бо коли Я не піду, то Утішитель не прийде до вас; а коли Я піду, то пошлю Його до вас.
4. Дії 1:4,5 «І, зібравшись із ними, Він наказав їм не виходити з Єрусалиму, але чекати обітниці Отця, яку, — сказав Він, — ви чули від Мене; Бо Іван хрестив водою, а ти будеш охрищений Святим Духом через кілька днів».

В. У день П'ятидесятниці Ісус вилив Духа на всяке тіло. Цю подію Йоїл (та Ісаїя) пророкував століттями тому:

1. Ісаїя 32:15 Аж доки Дух не виллється на нас з висоти, і пустеля не стане родючим полем, а плодоносне поле не буде вважатися лісом.
2. Ісаїя 44:3 Бо Я виллю воду на спраглого й потопу на суху землю; Я виллю Свого Духа на твоїх нащадків.
3. Йоїл 2:28 (Дії 2:17) «І станеться після того, що Я виллю Свого Духа на кожне тіло.

С. У день П'ятидесятниці Батько виконав Свою обітницю, і Ісус злив Духа – Дії 2:33 «Тому, вознесений по правиці Божій, і прийнявши від Отця обітницю Святого Духа, Він вилив те, що ви зараз бачите і чуєте».

Примітка: Хрещення Духом завжди було обіцянкою, а ніколи не наказом.

Визначення «хрещення Святим Духом»

Хрещення Святим Духом — це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці на виконання обіцянки Батька — Ісус вилив Духа на кожне тіло. Відтоді Дух став доступним для всіх спасених людей, незалежно від раси (євреї чи язичник) чи ролі в правлінні Бога (священик, пророк тощо).

Деякі наслідки:

А. Це означає, що Дух був доступний для всього людства. Ті, хто отримують благо, це ті, хто стає християнами.

Б. Хрещення Духом відбулося один раз в історії. Він, Дух, був влитий раз і назавжди.

1. Подібно до того, як Ісус помер раз і назавжди, Дух був пролитий раз і назавжди. Ці дві історичні події ніколи не повинні повторюватися.
2. Навіть Дії 10:45 відображають цю істину. У домі Корнилія Святий Дух зійшов на язичників, які почули Євангеліє. Вони почали розмовляти різними мовами. Ця подія переконала євреїв, що Святий Дух був злитий як на язичників, так і на євреїв.
3. Але коли Він був вилитий на язичників? Це було в день П'ятидесятниці. Перфектний час дієслова в Діях показує це. Він вказує на дію, завершену в минулому, наслідки якої тривають у теперішньому. Як тільки Він був вилитий, Святий Дух почав творити Свої справи, але ніщо з того, що Він робить, не називається «хрещенням».
4. Хрещення Святим Духом — це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці. Наслідки хрещення Святим Духом такі ж, як смерть Христа. Незважаючи на те, що Він помер за всіх, тільки ті, хто увірував (взявся до Христа), покаюся і охрестився у воді, отримують користь. Незважаючи на те, що вона проливається на всю плоть, користь отримують лише ті, хто вірить, кається та хреститься у воді.
5. Після того, як Його вилили, Дух почав творити Свої діла, але нічого, що Він зробив або робить, не називається хрещенням Духом. Ісус хрестився Духом у день П'ятидесятниці.
6. На практиці наслідки хрещення Духом є такими ж, як смерть Христа. Незважаючи на те, що він помер за всіх людей різного віку, тільки ті, хто вірить, кається і охрещується у воді, отримують користь. Незважаючи на те, що Дух був пролитий на все людство, тільки ті, хто вірить, кається і охрещується у воді, отримують користь.

С. Усі люди різного віку були хрещені Духом потенційно, і всі спасенні в Христі всіх віків ефективно хрещені Духом.

Це була обітниця Отця (Дії 1:4,5). Ісус отримав обіцянку Батька (Дії 2:33). Петро в Діях 2:39 пояснив, що обітниця була для «інших вас» — тих євреїв, присутніх на П'ятидесятницю, «для ваших дітей» — євреїв майбутніх поколінь, і «для всіх, хто далеко» — поган (Див. Ефесянам 2:13), бо всіх, кого покличе Господь Бог наш, — усіх християн у всі віки.

Д. Сьогодні, якщо ви у Христі, ви дійсно були охрещені Духом.

Але коли? У день П'ятидесятниці. Але як? Таким же чином Ісус помер за вас 2000 років тому. Ви отримали користь від смерті Христа, коли стали християнином. 2000 років тому Дух вилився на кожну плоть. Ви отримали користь від цього виливу, коли стали християнином.

Хрещення Духом не означає «отримати чудодійну силу від Духа».

- A. Луки 24:49 «Ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця; але залишайтеся в місті Єрусалимі, доки не наділитесь силою з висоти». не говорить, що обіцянка Батька – це те саме, що «отримати силу». Він сказав, що обидві речі будуть, тому вони повинні залишитися в Єрусалимі. Дух дав силу перед П'ятидесятницею, але хрещення Духом не відбулося до П'ятидесятниці.
- B. Ісус дав Духа, а Дух дав силу, але хрещення — це те, що зробив Ісус, а не те, що зробив Дух.
- C. Не всі християни творили чудеса, але всі християни отримали Духа.
- D. Оскільки хрещення Святим Духом є унікальною історичною подією, немає сенсу говорити про «отримання хрещення Святим Духом». Біблія ніколи не вживає такого типу фраз. Як можна сприйняти минулу історичну подію? Ми можемо отримати Духа або отримати дар від Духа, але ми не можемо отримати «хрещення Духом».

Нам потрібно розрізнати «хрещення Духом», яке було дією Ісуса, і дарування сили, яке є дією Духа.

- B. Це найпоширеніша помилка багатьох людей – плутання того, що Ісус робив із Духом (христився чи вилився), і того, що робив Дух, коли Він був вилитий або став доступним.
- B. Наприклад, Дух дав чудодійну силу людям говорити іншими мовами та зцілювати хворих.
- C. Він запечатувє віруючих у Христа, живе серед викуплених, надихає апостолів і пророків, втішає і направляє тощо, але нічого з цього не називається «хрещенням».
- Г. Хрещення – це те, що Ісус зробив з Духом у день П'ятидесятниці – Він вилив Його на всяку плоть.
- E. У Біблії, коли Дух сховався на когось, приходив на когось або падав на когось, ця особа отримувала божественну силу

- 1. Він зійшов на Ісуса і творив чудеса
Матвій 3:16
Луки 3:22
Луки 4:18
Марка 1:10
Іван 1:32
- 2. Луки 2:25-27 - Симеон пророкував
- 3. Луки 1:35 - Марія зачала Ісуса
- 4. Дії 1:8 - апостоли отримали владу
- 5. Дії 2:3, 4 - Вони говорили різними мовами
- 6. Дії 8:16 – Вони чинили знамення
- 7. Дії 10:44, 45 - Вони говорили різними мовами
- 8. Дії 19:6 - Вони говорили мовами і пророкували

Примітка: у 8 розділі Дії апостоли були спеціально обраними людьми, щоб свідчити про воскресіння Ісуса. Вони мали вимоги: Луки 24:48; Дії 1:8; 1 Івана 1:1-2 та вірчі грамоти: 2 Коринтян 12:12; 1 Коринтян 9:1; Дії 1:21,22; Дії 8:18. Вони і тільки вони мали силу змусити Духа зійти на когось через покладання рук (і таким чином дати силу).

Порівняйте хрещення Духом із хрещенням у воді, щоб побачити, яке з них є «одним хрещенням» у Ефесянам 4:5.

Хрещення у воді (В ім'я Ісуса)

A. Зроблено чоловіками

Матвій 28:1

Дії 8:38

1 Коринтян 1:14-16

B. Виконано з водою

Дії 8:38-39

Дії 10:47

C. Траплялося багато разів (з кожною конверсією)

D. Це заповідь, а не обіцянка

Дії 2:38

Дії 22:16

E. А Визначення: Християнське хрещення — це занурення у воду в ім'я Ісуса (владою Ісуса) для відпущення гріхів. Йому завжди передують віра і покаяння.

F. Деякі вчення:

- Хрещення у воді є необхідним (Марка 16:16; Дії 2:38; 22:16)
- Хрещення дозволене лише тому, хто вірить (Дії 8:37-38)
- Хрещення символізує поховання (Римлянам 6:3-6). Це шляхом занурення.
- У хрещенні ми входимо в Христа (Галатам 3:26, 27)

Послання до Ефесян 4:5 говорить, що існує «лише одне хрещення». Це хрещення є хрещенням у воді, тому що хрещення в Духу вже відбулося і не потребує повторення. Водне хрещення в ім'я Ісуса, однак, продовжує здійснюватися кожного разу, коли хтось стає християнином.

Деякі кажуть, що «хрещення Святим Духом» було обіцяне лише апостолам.

«Хрещення Духом» для цих людей — це коли хтось отримує силу від Духа як натхнення, одкровення, чудеса тощо. Але проблеми з цією ідеєю існують.

По-перше, в Біблії не існує виразу «хрещення Духом». У всіх перекладах є «хрещення Духом» або «хрещення Духом». Це не хрищення, яке виконує Дух, а скоріше, це хрищення, у якому використовується Дух. В обітницях Старого Завіту саме Дух буде вилито, і це стане очевидним через чудесні дари, які дасть Дух. Треба пам'ятати, що було вилито не дари, а скоріше Дух. Обіцанням був Дух, а не дари, які Дух роздавав би після вилиття. Чудеса й дари вже були дані задовго до цього хрещення, але те, що було обіцяно, відбулося лише в той день, а не раніше. До того дня Дух ніколи не виливався на всіх людей, але з того дня всі можуть отримати Духа. Слова Ісуса в Діях 1:4-5 показують, що обітниця Отця і хрещення Духом були одним і тим же. Коли апостоли отримали Духа в Діях 2, Петро сказав у вірші 16, що пророцтво Йоїла (обіцянка Батька) виконується. Це узгоджується зі словами Ісуса в 1:4,5. У 2:33 Петро погоджується з Іваном 7:39 і чітко говорить, що обітницею було злиття Святого Духа. Коли Петро каже: «це, що ви бачите і чуєте», він використовує прояви Духа, щоб проілюструвати, що Дух насправді був вилитий. Ісус вилив Духа, як було обіцяно в Старому Завіті.

Деякі з тих, хто каже, що обітниця хрещення Духом була дана лише апостолам, стверджують, що в тих місцях, де Ісус говорить про це, присутні лише апостоли (наприклад, Дії 1:4-5). Але коли Ісус говорив з апостолами, це не обов'язково обмежувало обітницю. Насправді, коли ми дивимося на всі уривки, які говорять про це хрещення, ми бачимо, що це було не так. Коли Іван Хреститель говорив, він звертався не лише до апостолів, але й до безлічі євреїв, які пішли охреститися від нього (Матвія 3:1-12 і Луки 3:15, 16). Коли апостол Іван говорив про обітницю (що це є хрещення Духом) в Івана 7:39, це не обмежувалося лише апостолами. Обітниця Дії не обмежується лише деякими, але є обітницею для всіх спасених. Однією з причин, чому деякі вважають, що воно було обмеженим, є те, що вони не розуміють, що хрещення Духом не є розподілом дарів (наприклад, мов) і не є чудом.

А як щодо справи Корнеліуса? (Дії 10-11)

У Діях 10: 44-45 Петро був покликаний проповідувати язичникам. Коли він проповідував, зійшов Дух на язичників, і вони почали говорити різними мовами. Чи означає це, що язичники отримали Духа до того, як стали християнами? Зовсім ні. Безумовно, Дух уже діяв у деяких людях до Дії 2. Прикладом є Савл у Старому Завіті. У 1 Самуїла 10:10 Дух Господа охопив Саула, і він пророкував (див. також 1 Самуїла 11:6). У 1 Самуїла 16:14 сказано, що Дух Господа було видалено, але в 1 Самуїла 19:23 Дух знову зійшов на Саула, і він пророкував. Дух може зійти на когось, змусити його пророкувати (або зробити щось інше), а потім усунути Себе. Якщо хтось перебуває під впливом Духа, навіть аж до пророкування, це не обов'язково означає, що Дух перебуває в цій особі, як було обіцяно в Старому Завіті.

У Діях ми дізнаємося про обітницю Духа через проповідування Петра в розділі 2. Коли хтось покликаний Богом через Євангелію і стає християнином, ця особа отримує дар Духа. Це можливо тому, що Дух вилився на кожную плоть. У Діях 10 Бог хотів показати, що це включало язичників, як пізніше проповідувалося: «Він не робить різниці». Дух зійшов на них ще до того, як вони стали християнами, показуючи, що Бог прийняв язичників, а також євреїв, які вірили в Ісуса як Христа. Коли Петро та інші побачили це, вони визнали, що коли Дух був пролитий, ще в Діяннях 2 (дієслово в доконаному часі), Він також був пролитий на язичників. Тоді, не вагаючись, язичники прийняли хрещення, без обрізання, і, згідно з обітницею, отримали Святого Духа.

Питання

1. Хрещення Святим Духом здійснив виключно Ісус
☐ True
☐ False
2. Хрещення Святим Духом – це те, що робиться Святим Духом, а не Святим Духом.
☐ True
☐ False
3. Хрещення Святим Духом сталося не раніше в день П'ятидесятниці.
☐ True
☐ False
4. Бог, Отець, пообіцяв послати Святого Духа в ім'я Ісуса після повернення Ісуса на небо.
☐ True
☐ False
5. Хрещення Святим Духом відбувається щорічно навколо Різдва

- ☐ True
 - ☐ False
6. Сьогодні ті, хто у Христі, були ефективно охрещені Духом, оскільки Святий Дух був вилитий на всіх людей у день П'ятидесятниці.
- ☐ True
 - ☐ False
7. Той, хто охрещений Святим Духом, отримує чудодійну силу.
- ☐ True
 - ☐ False
8. Що з наступного сталося, коли на них зійшов Святий Дух?
- ☐ Mary conceived
 - ☐ Simeon prophesied
 - ☐ Jesus performed miracles
 - ☐ All the above
9. Хрещення в ім'я Ісуса, владою Ісуса, є
- ☐ Done by men
 - ☐ Done in water
 - ☐ A command not a promise
 - ☐ Always preceded by faith and repentance
 - ☐ All the above
 - ☐ None of the above
10. Що говорить Біблія про хрещення Святим Духом
- ☐ baptism of the Holy Spirit
 - ☐ baptism with the Holy Spirit
 - ☐ Baptism by the Holy Spirit
11. Що виливали на П'ятидесятницю?
- ☐ Gifts of miracles
 - ☐ The promised Holy Spirit
12. Обіцянка Святого Духа і хрещення Святим Духом є одним і тим же.
- ☐ True
 - ☐ False

Актуальне вивчення Біблії - інформація для студентів

Ім'я

Адреса

місто

Держава

ЗІП код

Електронна пошта

Телефон

Введіть своє розуміння повідомлення уроку, а також свої запитання чи коментарі та надішліть їх інструктору, зазначеному нижче.

Інформація про викладача

Ім'я

Адреса

місто

Держава

ЗІП код

Електронна пошта

Телефон

Якщо немає викладача, надішліть на BWP.Topical@gmail.com